

Monitoring médií

1. 1. – 31. 1. 2012

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Název: Rok 2012: na sociální dávky dosáhne víc lidí, je vyšší životní minimum
Zdroj: iDnes.cz - Ekonomika
Datum: 02.01.2012
Rubrika: Finanční rádce
Autor: MF DNES, Jolana Nováková
Odkaz: http://finance.idnes.cz/rok-2012-na-socialni-davky-dosahne-vic-lidi-je-vyssi-zivotni-minimum-p99-/viteze.aspx?c=A111229_125624_viteze_bab

Zkratka zdroje: YEID

Klíčová slova: sociálních (4), sociální (3), péče, sociálního, ústavu

Rok 2012: na sociální dávky dosáhne víc lidí, je vyšší životní minimum

http://finance.idnes.cz/rok-2012-na-socialni-davky-dosahne-vic-lidi-je-vyssi-zivotni-minimum-p99-/viteze.aspx?c=A111229_125624_viteze_bab

Název: Cyrilometodějky se srdcem na dlani
Zdroj: Slovácký deník
Datum: 03.01.2012
Str.: 3
Číslo: 2
Rubrika: Slovácko
Autor: ZDENĚK SKALIČKA
Odkaz: <http://www.slovacky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VZQN

Klíčová slova: transformace (2), sociálních, služeb, transformací

Cyrlometodějky se srdcem na dlani

POZNÁMKA ZDENĚKA SKALIČKY

První skupinou lidí, kterým transformace pobytových sociálních služeb ve Zlínském kraji výrazně změnil život, budou handicapované klientky Domova pro osoby se zdravotním postižením Velehrad-Salašská. Sedm se jich od 1. února 2012 přestěhuje do bezbariérového Chráněného bydlení svatého Cyrila a Metoděje na Velehradě. Vybuodovala jej nikoliv z finančních prostředků státu či z evropských dotací, ale z naspořených peněz Kongregace sester svatého Cyrila a Metoděje. Když řeholnice, mající srdce na dlani, začaly uvažovat o výstavbě chráněného bydlení na Velehradě, netušily, že tamní ústav v Salašské ulici půjde jako jeden ze dvou ve Zlínském kraji do transformace. "Dozvěděla jsem se to, až když jsem nechala udělat studii na dnes už vybudovaný dům pro osm klientek. Nic to ale na našem rozhodnutí nezměnilo," svěřila se sestra Václava, generální představená cyrilometodějek. Jejich hnacím motorem byla především víra, že pomohou dobré věci, a proto podaly pomocnou ruku domovu v Salašské ulici, který prochází transformací. Líbí se mi, že z řeholnic dýchá nadšení pro dobrou věc. Tou je plnohodnotný život handicapovaných klientek.

Název: Bez dotací vybudovaly cyrilometodějky na Velehradě dům s chráněným bydlením
Zdroj: Slovácký deník
Datum: 03.01.2012
Str.: 3
Číslo: 2
Rubrika: Slovácko
Autor: ZDENĚK SKALIČKA
Odkaz: <http://www.slovacky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VZQN

Klíčová slova: sociálních (4), služeb (4), transformace (2), sociální, Služby

Bez dotací vybudovaly cyrilometodějky na Velehradě dům s chráněným bydlením

Velehrad – Bez státních i evropských dotací se obešlo vybudování Chráněného bydlení svatého Cyrila a Metoděje na Velehradě. Zbrusu novou bezbariérovou budovu postavila za patnáct měsíců ve své zahradě Kongregace sester svatého Cyrila a Metoděje. Nový domov v ní najde sedm uživatelů sociálních služeb z velehradského Domova pro osoby se zdravotním postižením a jedna klientka-vozičkářka z charitního domu cyrilometodějek. "Objekt chráněného bydlení, na nějž nedostala naše Kongregace žádné dotace ze státních ani evropských prostředků, byl vybudován z peněz, které si řeholnice po léta spořily," ujišťuje generální představená sestra Václava, civilním jménem Marie Dudová. Prozradila, že už před pěti lety se v Kongregaci zrodila myšlenka, že našetřené finanční prostředky nepoužijí sestry pro svoji potřebu, ale vynaloží je na sociální účely pro handicapované občany.

"Posláním našeho řeholního společenství je totiž charitativní činnost, ale také hlubší vzdělání a křesťanská výchova na Cyrilometodějské církevní základní škole, střední pedagogické škole a gymnáziu," přiblížila úděl sester cyrilometodějek jejich generální představená.

Raduje se z toho, že to byla právě Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje, která jako první ve Zlínském kraji vybudovala objekt chráněného bydlení pro handicapované obyvatelky z domova v Salašské ulici, vyžadující nižší míru podpory. "Ty v něm najdou kromě tří dvoulůžkových pokojů a dvou jednolůžkových také kuchyň, prostornou obývací místnost s televizí a odpovídající zázemí pro kvalitnější životní podmínky, než mají ve stávajícím domově," naznačila výhody nového objektu typu charitativního bydlení sestra Václava.

"Už se moc těším na nový domov, který pro nás nechaly postavit řádové sestry v zahradním areálu jejich kongregace. Největší radost mám z toho, že zůstanu na Velehradě, který je několik let mým domovem," řekla s nadšením Blažena, dlouholetá obyvatelka Domova pro osoby se zdravotním postižením Velehrad Salašská.

Podle ředitele Sociálních služeb Uherské Hradiště Antonína Ondráše je ve Zlínském kraji do projektu podpory transformace sociálních služeb zařazen velehradský domov pro osoby s postižením a obdobné zařízení v Zašové u Valašského Meziříčí. "Bude to proces, při němž se velkokapacitní pobytové ústavy změní na takové typy sociálních služeb, které budou lépe vyhovovat individuálním potřebám jednotlivých uživatelů," zdůraznil Ondráš. Služby jim budou podle něj poskytovány v přirozené komunitě tak, aby mohli žít běžným způsobem života, jako jejich zdraví vrstevníci.

"V rámci transformace by do roku 2015 měl vyrůst jeden bezbariérový objekt běžného rodinného typu pro 12 obyvatel v klidném prostředí na okraji Starého Města, druhý pak v hradištských Štěpnicích," prozradil ředitel Ondráš. Záměrem je podle něj vybudovat terapeutickou dílnu, kde budou moci klienti

pracovat, za což budou finančně ohodnoceni.

O co se však generální představená podělila se čtenáři nechtěla, to byla cena, za kterou byl objekt vybudován.

Foto: SE STROMEČKEM. Budoucí obyvatelky chráněného bydlení si už nastavili obývací pokoj s jídelnou a kuchyní.

Foto: Zdeněk Skalička

Název:	Charita nemá peníze. Co bude s lidmi, kteří se o sebe nepostarají?
Zdroj:	Prostějovský deník
Datum:	03.01.2012
Str.:	3
Číslo:	2
Rubrika:	Prostějovsko
Autor:	PAVEL MOŠ
Odkaz:	http://prostejovsky.denik.cz/
Zkratka zdroje:	VZQD

Klíčová slova: bydlení (2), chráněného, Chráněné

Charita nemá peníze. Co bude s lidmi, kteří se o sebe nepostarají?

Charita kvůli nízkým dotacím bude muset zvýšit ceny služeb nebo je úplně omezit. Dotkne se to hlavně lidí z okrajových obcí regionu

Prostějovsko – Dvaosmdesátiletá Františka Holečková žije v malém domku na okraji Kobeřic. Manžel jí zemřel už před dvaceti lety a i na ni teď dolehlo stáří. "Špatně chodím a dostat se do obchodu je pro mě teď v zimě někdy problém. Využívala jsem proto občas služby Charity, chodili mi nakoupit.

Sousedka říkala, že nemají peníze, takže si budu muset připlatit. Pokud bych měla připlatit k nákupu třeba sto padesát korun, to už by bylo nad moje možnosti," posteskla si seniorka.

Kraj totiž navýšil v letošním roce rozpočty svých organizací, ostatním však na dotacích nepřidal nic.

Situace je vážná už několik let, v letošním roce je však kvůli tomu kritická.

"Akutně nám hrozí omezení služeb a předávání klientů krajům. Jsou to častoklienti, u kterých jsou bezprostředně ohroženy jejich práva a zájmy. Jsou na naše služby životně odkázaní, jsou imobilní a není to žádná legrace," uvedl ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepř.

Charitní organizace už kvůli této situaci svolaly před koncem roku protestní shromáždění a hledají řešení společně s ministerstvem. Pokud peníze nenajdou, odrazí se nedostatek financí i na Prostějovsku. "Prostějov, kde není nutné takové množství přejezdů, pokryjeme zřejmě bez větších problémů. Ale doprava našich pracovníků do okrajových obcí, jako jsou třeba Otaslavice, Vincencov nebo Alojzov, už může problém představovat," prohlásil ředitel prostějovské Charity František Hynek. Charitě na Prostějovsku by mohla pomoci například tradiční tříkrálová sbírka. Přes čtyřicet procent jejího výtěžku poputuje do Olomouce, odkud by se měla část vrátit ve formě příspěvku na péči.

"Letos se nám sice ze začátku hlásilo o něco méně koledníků, ale stále přicházejí další, už je jich téměř sto sedmdesát. Skupinky tady na Prostějovsku budou chodit od šestého do osmého ledna," uvedl koordinátor sbírky pro Prostějovsko Vít Forbelský.

Většina vybraných peněz, téměř šedesát procent, zůstane přímo v Prostějově. "Půjdou na budování chráněného bydlení v Daliborci. Jeho dokončení je teď pro nás prioritou," podotkl Forbelský.

Chráněné byty v Daliborce by měly nabídnout možnost společného **bydlení** například rodičům s postiženými dětmi, kteří se už o ně nemohou kvůli stáří nebo jinému handicapu starat. "Momentálně jsme v polovině jak s financemi, tak se stavebními pracemi. Zatím naštěstí nic nenasvědčuje tomu, že bychom se někde dostávali do skluzu. Slavnostní otevření tak plánujeme na září letošního roku," uvedl ředitel Charity Prostějov František Hynek.

Název: Stát hledá pěstouny. Pomoci má víc peněz i velká kampaň
Zdroj: Aktuálně.cz - zpravodajství
Datum: 04.01.2012
Rubrika: centrum.cz - aktualne.cz - zdomova
Odkaz: <http://aktualne.centrum.cz/domaci/zivot-v-cesku/clanek.phtml?id=727515> ▶
Zkratka zdroje: YZAK

Klíčová slova: deinstitucionalizaci

Stát hledá pěstouny. Pomoci má víc peněz i velká kampaň

Úřady začnou aktivně vyhledávat náhradní rodiny. Konec dětských ústavů se blíží - Stát hledá pěstouny. Pomoci má víc peněz i velká kampaň. Praha - Až dva tisíce nových pěstounských rodin potřebují české úřady v rámci své deklarované snahy osvobodit opuštěné děti z dětských domovů . Podle právě schválené Národní strategie na ochranu práv dětí mají úřady poprvé začít aktivně vyhledávat náhradní rodiny, které by českým dětem bez rodičů daly domov. Mohou to dělat například s mottem: 'Hledá se rodina "Do každého počasí" - Moderní rodič může být i pěstoun' jako už dnes Moravskoslezský kraj. Ministerstvo práce a sociálních věcí také chystá rozsáhlou reklamní kampaň, náklady na ní ale zatím neřeklo. "V současné době je v České republice 8,5 tisíce pěstounských rodin, dvě třetiny z nich však mají k dětem, jež vychovávají, rodinný vztah, jsou to například prarodiče. To je málo," říká Pavel Šmýd, manažer Sdružení pěstounských rodin. "Moderní pohled na dítě" V současné době pobývá v ústavech téměř 12 tisíc dětí. Alespoň další dva tisíce dětí by mělo podle Šmýdova názoru přejít do náhradních rodin. Stejná strategie navíc počítá s tím, že v roce 2016 zákon zakáže umísťovat do kojeneckých a dětských domovů děti mladší sedmi let. Vláda už také před Vánocemi schválila novelu zákona, která má zvýšit pěstounské dávky a odměny. Pěstouni od příštího roku mají dostat více než dvojnásobný "plat" oproti dřívějšímu, zvednout se má ze 3 100 korun na 8 tisíc korun. Čtěte také: "Strategie obsahuje významnou část zaměřenou na **deinstitucionalizaci** systému péče o ohrožené děti," říká Táňa Švrčková z ministerstva práce a sociálních věcí. "Nedívá se na problém ovšem z hlediska zájmů stávajícího systému, ale přes potřeby dětí. Každé dítě má právo vyrůstat v rodinném prostředí," dodává. Ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek nové strategii pochválil, že do pěstounské péče přináší "moderní pohled". "Je potřeba se chovat k dětem tak, že jsou to svébytné bytosti, které mají v každém věku svá nezadatelná práva," řekl po středečním jednání vlády Drábek. Pěstounská kampaň. Ministerstvo podle Šmýda chystá rozsáhlou kampaň, která má přimět Čechy, aby se odhodlávali k pěstounské péči. Spuštěná má být, až bude schválena novela, která zajišťuje pěstounům větší finanční odměny. Ministerstvo zároveň ukládá úřadům, aby nové rodiny vyhledávaly aktivně samy. "V současné době mají náhradní rodiny vyhledávat krajské úřady. Ale všeobecně se ví, že v tomto směru probíhá nulová aktivita," dodává Šmýd. Dítě by mělo mimo jiné mít právo znát od narození své rodiče. To by se mělo do roku 2015 podle strategie promítnout do českých zákonů. Chlapci a děvčata by také měli mít právo na to, aby se vyslechl jejich názor. I toto pravidlo by se mělo dostat do legislativy, jde o odraz debat probíhající v Evropě. Ucelená právní úprava by měla vzniknout do roku 2016. Kampaň na podporu pěstounské péče má být podle Šmýda, který se na ní v rámci pracovních skupin ministerstva také podílel, spuštěná poté, co bude schválena

novela zákona, která zvyšuje pěstounské odměny. "Je inspirovaný například Slovenskem, kde běží důrazné spoty v televizi, neustále se to téma připomíná veřejnosti," dodává. Plat profesionála. Profesionální pěstouni by se registrovali na příslušném úřadě. Měli by nárok na odměnu i v době, kdy by o žádné dítě zrovna nepečovali. Částka by se měsíčně měla pohybovat kolem průměrné mzdy. Novela uvádí 24 000 korun. Autoři zákona navrhli, aby jinak za péči o jedno dítě pěstoun měl 8000 korun, za dvě děti 12 000 korun a 20 000 za nejméně tři děti či postižené dítě. O tuto odměnu by ale měli nejspíš přijít prarodiče, kteří mají děti v pěstounské péči. Podle autorů novely totiž mají vyživovací povinnost k vnoučatům, pokud se o ně nestarají jejich rodiče. Kampaň na podporu pěstounské péče v Moravskoslezském krajiAutor: Aktuálně.cz větší obrázek » Podle Zuzany Baudyšové z Nadace Naše dítě ale zvýšení pěstounské odměny může snížit kvalitu péče náhradních rodičů. "Mám obavy, aby do toho nešli lidé jen kvůli penězům," míní. Proti ní ale stojí Pavel Šmýd, který argumentuje tím, že pěstouni potřebují zvýšit prestiž jak sami pro sebe, tak i v očích okolí. "Jde o optiku. Každý profesionál má za svou práci dostat odpovídající odměnu. Pokud dostává 3000, tak se opravdu nemůže cítit jako profesionál ani sám před sebou," dodal. Česko dlouhodobě sklízí kritiku mezinárodních organizací za vysoký počet dětí, které vyrůstají v ústavech. Je v nich kolem 1000 chlapců a děvčat. Jen v roce 2010 se do ústavních zařízení dostalo téměř 2100 dětí do tří let. Zhruba ve 46 procentech případů děti navíc skončily v domovech kvůli sociální situaci. Wiki.

Název: Děti patří domů, řekla vláda a zrušila ústavy
Zdroj: Mladá fronta Dnes
Datum: 05.01.2012
Str.: 1
Číslo: 4
Rubrika: Titulní strana
Autor: Kateřina Frouzová
Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp>
Zkratka zdroje: DCMF

Klíčová slova: [ústavy \(8\)](#), [ústavů \(6\)](#), [péče \(4\)](#), [ústavu \(3\)](#), [péči \(3\)](#), [sociální \(2\)](#), [sociálních, sociálně](#)

Děti patří domů, řekla vláda a zrušila ústavy

Vláda včera dětem potvrdila, že mají právo na život v rodině. Schválila strategii, jež začne do dvou let zavírat kojenecké [ústavy](#) a děti posílat pěstounům. Úředníci mají také více pomáhat rodinám v krizi.

PRAHA Od roku 2014 neskončí v kojeneckém [ústavu](#) ani jedno dítě do tří let. O dva roky později přestanou úřady posílat do domovů i děti mladší sedmi let. Tak velkou změnu ústavní [péče](#) Česko v uplynulých šedesáti letech nepamatuje. Vláda Petra Nečase včera schválila, že posílí práva dětí. Mezi nimi i právo na rodinu. O opuštěné děti se proto místo [ústavů](#) postarají profesionální pěstouni. Domov poskytnou i dětem nemocným, zneužívaným, závislým na drogách nebo dětem z babyboxů, které potřebují najít náhradní "rodinu" během pár hodin.

"Je jednoznačně prokázáno, že ústavní [péče](#) zejména v nejnižším věku má negativní následky na rozvoj osobnosti," odůvodňuje změny ministr [sociálních](#) věcí Jaromír Drábek. Nejprve se [ústavy](#) přestanou plnit nejmenšími dětmi, později i předškoláky. "Touto strategií zahajujeme další část [sociální](#) reformy a jdeme do ní s moderním pohledem na dítě. Materiál shrnuje kroky do roku 2018, tak abychom na děti pohlíželi jako na svébytné bytosti, jež mají v každém věku nezpochybnitelná práva," shrnul.

Pomoc přímo rodině v krizi

Plán je přitom celkem jednoduchý. Stát začne v první řadě prosazovat, aby vůbec nebylo nutné stěhovat děti do kojeneckých **ústavů**. "Musíme usilovat o to, aby dítě zůstalo v přirozené rodině. Pokud úsilí nebude korunované úspěchem, budeme pro ně hledat náhradní rodinnou **péči**," upozornil ministr. Drábek tím poslal jasný vzkaz na jednotlivé **sociální** úřady, které o odebrání dětí rodičům rozhodují. Lze ho vnímat jako pokyn: Neposílejte děti do **ústavů** zbytečně.

I to se totiž v Česku nyní stává. Rodina přijde o byt, potomci putují do domova. Matka neumí o kojence pečovat, úřad jí ho vezme. Svědčí o tom statistiky. Například v roce 2010 přijaly kojenecké **ústavy** 2 077 dětí a 1 132 jich opět vrátily rodičům. Tomu by se dalo zabránit, kdyby stát rodinám v krizi více pomáhal.

Profesionální pěstouny pak začnou úředníci shánět letos. Do roku 2014 stát potřebuje tři sta až pět set nových rodin. Nyní je v Česku přes 8 300 pěstounů.

Ministerstvo chce zájemce lákat na mnohem vyšší odměny. Nově se platy náhradních rodičů zvednou na osm až dvaatřicet tisíc korun, v minulosti se rozpětí pohybovalo od tří do dvaadvaceti tisíc. Často jsou však mezi pěstouny i vlastní prarodiče dítěte. A těm se výplata odměn zpřísní. To proto, že se s dávkami podvádělo. "Už nedostanou pěstounské příspěvky automaticky. Kdo peníze potřebuje, dostane je. Nedostanou je však ti, kdo plánují dávku zneužít. Setkali jsme se totiž s případy, kdy prarodiče pobírali pěstounské příspěvky, ale děti žily u svých rodičů," poukázala na změnu mluvčí ministerstva práce Viktorie Plívová.

» Pokračování na str. A2

Děti patří domů, řekla vláda a od roku 2014 ruší kojenecké **ústavy**

» Pokračování ze str. 1

Vládu k razantní změně **péče** o kojence a předškoláky donutily především mezinárodní organizace zabývající se právy dětí. Ve vyspělých zemích Evropy totiž už dávno není zvykem posílat kojence do **ústavů** a k tomuto pravidlu se připojily i některé země bývalého východního bloku. Jen Česko dlouho váhalo.

Ministr Drábek včera slíbil, že do dvou let už bude pěstounská **péče** nad tou ústavní "velmi výrazně převládat". Za tyto plány ho však kritizují kojenecké **ústavy** i někteří lékaři.

Z **ústavů** budou centra pomoci. Ještě předtím, než stát zavře kojenecké **ústavy**, vybuduje síť služeb. Sem se řadí asistenti, kteří naučí **sociálně** slabé rodiče o děti pečovat – třeba i tak běžné věci, jako je vaření a přebalování. Zhruba čtyři roky potrvá vytvoření systému podpory pro pěstouny, kteří se starají o postižené děti. A začne vznikat i krizové bydlení pro rodiče, kteří se i s dětmi náhle ocitnou na ulici.

"Kojenecké **ústavy** se postupně do roku 2018 přemění na centra služeb, na stacionáře, na poradny. Tato zařízení pomohou biologickým i pěstounským rodinám zvládat obtížné situace. Například denní stacionáře se postarají o vážně nemocné děti odkázané na trvalou **péči**," popsala podpůrný systém mluvčí ministerstva práce.

"Děti mají právo na rodinu," shrnuje motto změn Drábek. Třeba i proto, že v útlém věku se kojenci učí milovat jednu osobu. A pokud mají více "tet" v **ústavu**, nepoznají hluboký vztah a nemusí ho pak navázat ani v dospělosti. Mají tedy menší naději, že založí vlastní fungující rodinu.

FAKTA

Práva dětí podle národní strategie

- Děti mají právo vyjadřovat své názory ve všech situacích, které se jich týkají. Například i u soudů, na úřadech, ve škole, dokonce i v politických diskusích. Zavedení zásad do praxe podpoří osvěta.
- Mají právo na výchovu v rodině, a to ve vlastní či náhradní. Do roku 2014 přestanou úřady přesouvat do **ústavů** děti do 3 let a o dva roky později děti do 7 let věku.
- Všechny děti mají od narození znát své rodiče a být pokud možno v jejich **péči**.
- Stát má zabránit široce rozšířené praxi tělesných trestů. Tresty mají respektovat důstojnost dítěte.
- Zdravotně postižené děti mají právo vzdělávat se v běžných školách.

Foto: Než půjdou do rodin Do dvou let mají kojenecké **ústavy** zaniknout, děti v nich však do té doby žijí dál. Na zlepšení jejich podmínek je zaměřen druhý ročník charitativního projektu Magazínu DNES. Známí Češi nafotili snímky s miminko z **ústavu**, výtěžek z dražby půjde na pomoc dětem. Před objektivem Nguyen Phuong Thao stáli Jan Železný, Martina Sábliková, Vojta Kotek, Hana Vagnerová, Marta Jandová a Iva Pazderková.

Název: Vláda: Děti do sedmi let by neměly končit v ústavech
Zdroj: Právo
Datum: 05.01.2012
Str.: 3
Číslo: 4
Rubrika: Zpravodajství
Autor: (svj)
Odkaz: <http://pravo.novinky.cz/>
Zkratka zdroje: DCPR

Klíčová slova: **ústavech, péči, péčí, sociální, sociálních**

Vláda: Děti do sedmi let by neměly končit v ústavech

Ani děti do sedmi let by v Česku už za pár let neměly končit v **ústavech** a dětských domovech. Do nich by se neměly posílat od roku 2016. Děti do tří let by do těchto zařízení měly přestat chodit už od roku 2014.

Počítá s tím národní strategie ochrany práv dětí, kterou včera projednala vláda. Dokument obsahuje cíle, úkoly, časový plán plnění i to, které instituce za to mají být odpovědné. Nový systém ochrany dětí by měl začít fungovat do roku 2018.

"V první řadě je třeba vykonat maximum možného, aby dítě mohlo zůstat ve své původní rodině. Pokud to skutečně není možné, pak vláda svým dnešním rozhodnutím potvrdila, že upřednostňuje pro takové dítě individuální **péči** před **péčí** ústavní. Schválení strategie považuji za velmi důležitý krok, v podstatě tak zahajujeme další část **sociální** reformy," uvedl po zasedání kabinetu ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek (TOP 09).

Název: Hodinky – holínky? To je jedno; ale opravdu?
Zdroj: Liberecký deník
Datum: 06.01.2012

Str.: 8
Číslo: 5
Rubrika: U nás doma
Autor: Pavel Ján Buvala.
Odkaz: <http://www.liberecky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VLSI

Klíčová slova: deinstitucionalizaci

Hodinky – holínky? To je jedno; ale opravdu?

Obé přece začíná na h...! Určitě znáte tento tzv. okřídlený fór. On by to byl možná fór, kdyby to nehraničilo přímo s trestnými činy osob, co by měly pečovat o lidi svěřené jim do péče. Mnohdy mají vysokoškolské vzdělání jak ti péče potřební, tak i péči poskytující. Dovede si představit ženskou od plotny v zástěře s vařečkou v ruce, jak vydává rozkazy? Také mají akademický titul, i tu vařečku, ba i tu zástěru? Chybí jí pouze jedno: funkce s touto pravomocí! Taková maličkost, vidíte.

Když již si vedoucí Centra zdravotních a sociálních služeb, nebo její podřízená, řekněme vedoucí okrsku, najmou z vlastní neznalosti na jednoduchý právní úkon, jako je smluvní PÉČE O ČLOVĚKA, renomovanou advokátní kancelář na ubohého důchodce – CO SI O TOM POMYSLÍTE? Má takováto persona vůbec právo pobírat desetitisícové mzdy za tlačení židličky, nemaje elementární znalosti z řízení sebemenšího kolektivu?

Když navíc donucuje lidi, aby se dobrovolně zřekli svých základních lidských práv a svobod, když zneužívá citové slabosti do moci jí vržených babiček a dědečků – co to je za PERSONU? Je to ještě žena, člověk? Co to je, když si to plete písemně vydanou lhůtu SVÝM ADVOKÁTEM v týdnech SE LHŮTOU ve dnech, hodinách, dle jejího vařečkového názoru nutnou k pokořování člověka, vydanou své podřízené?

Poskytuje tato ORGANIZACE služby skutečně sociální? Poskytují její zaměstnankyně svou činnost dle platných zákonů České republiky, nebo si pouze "přivydělávají" do vlastní peněženky a zajišťují se na vlastní důchod; chtějíce ho mít co největší? Zdá se vám asi, milý čtenáři těchto řádků, poněkud moc otazníků na jeden článek. Jenomže si představte, že takováto dilema musí řešit možná i vaši spoluobčané mnohdy "uklizení" do "úschovny zlobivých rodičů" různými sadistkám k "socialistické převýchově". Že to není možné v kulturní společnosti u kulturních lidí na počátku XXI. století po Kristu?

Věřtemi, že to jemožné, že to je reál. Že to je přímo mezinárodní ostuda padající na tzv. socialistické a komunistické partaje a lidi je volící do zastupitelských sborů občanské společnosti III. tisíciletí! Že otroctví bylo u nás Marií Terezií a v USA Abrahamem Lincolnem zrušeno – to jde ke zdi, když taková persona dostane vedoucí místo chtějíc poroučet, řídit a organizovat a nemajíc přitom elementární znalosti, předpoklady, schopnosti inkluze apod. Proto i za podpory EU musí MPSV ČR organizovat různé semináře, konference na vyřešení a **deinstitucionalizaci** sociálních služeb. Proto Jihočeská univerzita České Budějovice organizuje již 7 let dvakrát ročně konference a semináře k rozšiřování elementárních znalostí právě i takových "nán od škopku", ale majících v ruce mnohdy životy a zdraví seniorů a pobírajících nemalé platy za svá místa v hierarchii poskytovatelů sociálních služeb. Tyto služby jsou značně dotovány naším státem. To je fakt. Naproti tomu z Libereckého kraje se jich, kromě několika lidiček, žádná PERSONA neúčastní! Proč také, když ony jsou přece "nejchytřejší"! Z organizací důchodcovských ČR kromě mne, 8 lidí z pardubického kraje a PhDr. Pernese ani půl zlámané protézy! Podle toho to pak v takových organizacích vypadá! Podle toho také péceolidi je málem zdraví poškozující!!!

Své by na tato témata mohli vyprávět lékaři – geriatři, psychologové – psychiatři. Zeptejte se třeba MUDr. Aleny Jiroudkové a MUDr. Zdeňka Kalvacha, nebo kohokoli ze slovníčnické ČGGS ČLS JEP pod

vedením prof. MUDr. Hany Matějovské Kubešové, CSc., přednostky Kliniky interní, geriatric a praktického lékařství LFMU FN Brno.

Přítom třeba v Liberci na LDN není až tak daleko a prim. MUDr. Alena Jiroudková obětavě, poutavě a ráda každému vysvětlí vše, co sama ví a zná z iniciativně získaných vědomostí. Její vystoupení na "SeniorLivingu" před cca třemi lety bylo odměněno bouřlivým potleskem; dotazy jí kladené nebraly konce kraje!

Ještě že zde máme krajské mutace deníku.cz, jeho papírové formy. Ještě že zde jsou Britské listy a internetové podoby všech těchto tiskovin! Byly to právě blistry.cz/ jež položily před léty startovací čáru pro Důchodcovského ombudsmana. Je to Liberecký, Pražský, Jihočeský, Pardubický atd. deník poukazující na neutěšený stav péče o nás, staré lidi.

Jenomže holt: hroší kůže různých sadistek je asi "neprůstředná". CotojezanízkéIQ ženy, jež své podřízené ZAKÁŽE mne osobně koupat a stravovat v reakci na článek ze dne 6. 12. 2011 v Libereckém deníku! Odmítnutí poskytovat mně sociální služby pod záminkou, že nenechám ze sebe dělat vola a že jsem se postavil na ochranu práv důchodců? Hrůza v nárůstu invektiv nastala především po článku liberecky.denik.cz/zpravy_region/sedmde satkanakrkualesnotebookemsityka.html?diskuse=1#1017045 . Co to bylo za náměstkyni primátora, jež mne nechala vykrást, a pak to policie musela "zamést pod koberec"? Co jsou to za charaktery její věrné následovnice, jež jsou schopny nechat v bolestech třeba i zemřít moji manželku v době, když jsa mimo Liberec, jsem nemohl o ni pečovat; to jsou sociální služby? Přítom oba jsouce nemocní jsme se stali "příjemci sociálních služeb". Ano ale nikoli tyranii různých byrokratických hemelky! Holt – já zapomněl, to měl být asi dáreček pro mne a moji rodinu k Vánocům! Jenomže já tyto pohanské svátky NESVĚTÍM; já jsem křesťan, a tudíž se i tohle u mne minulo účinkem.

Takže místo: Šťastné a veselé MUSÍ ZNÍT: Do práce, důchodcovský ombudsmane! Snad přestane po Novém roku pletení si pojmů a dojmů různými "neschopenkami"; snad běhemnovéhohorokupotkámna vzdělávacích akcích také skutečné pečovatelky a osoby pobírající za tuto činnost mzdu také zmého–Libereckého kraje; snad.

Název: Udržet se na špici vyžaduje enormní úsilí
Zdroj: Slovácký deník
Datum: 07.01.2012
Str.: 3
Číslo: 6
Rubrika: Slovácko
Autor: ZDENĚK SKALIČKA
Odkaz: <http://www.slovacky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VZQN

Klíčová slova: Sociálních (7), služeb (7), služby (5), Sociální (5), sociálním, službám, službách, transformaci

Udržet se na špici vyžaduje enormní úsilí

Bývalý ředitel **Sociálních služeb** Uherské Hradiště Antonín Ondráš:

Uherské Hradiště – Bezmála dvaadvacet let zasvětil **sociálním službám** na Uherskohradištsku a Kroměřížsku.

Jeho tvář se na lidi nedívala ze stránek novin, ani z reklam, bulvár nerozebíral jeho soukromí, při setkání s lidmi a podřízenými nepůsobil nezdravě sebevědomě. Devětapadesátiletý Antonín Ondráš, ředitel **Sociálních služeb** (SS) Uherské Hradiště, je člověk pracovitý a nenápadný. Důkazem toho je titul Pracovník roku 2011 v **sociálních službách**, který v minulých dnech získal. Uznání rady Zlínského kraje za mimořádný přínos pro investiční rozvoj **sociálních služeb** v regionu Uherskohradištska a Kroměřížska mu předal hejtman Stanislav Mišák. Antonína Ondráše, který na vlastní žádost odšel z funkce ředitele k 31. prosinci 2011, ocenil i arcibiskup olomoucký Jan Graubner.

- Prozradte, jak vás olomoucký arcibiskup ocenil ?

Byla to medaile svatého Jana Sarkandera. Byl jsem jí překvapen, ale i mile potěšen. Jak mi pan arcibiskup sdělil, dostal jsem medaili jako projev uznání a vděčnosti za dlouholetou pomoc a spolupráci při realizaci obnovy areálu cisterciáckého kláštera na Velehradě.

- Proč odcházíte po téměř dvaadvaceti letech z funkce ředitele **Sociálních služeb** Uherské Hradiště?

Především odcházím na vlastní žádost. Nároky jsou vysoké, udržet se na špici vyžaduje enormní úsilí, přibývá hodně administrativy a podobně. Ředitelská funkce vyžaduje velmi náročnou práci.

- Kdy jste nastoupil jako ředitel a co tomu předcházelo?

Do **sociálních služeb** v Hradišti jsem přišel v červenci roku 1990. Předtím jsem pracoval se zdravotně postiženými ve Výrobním družstvu invalidů Kyjov. Měl jsem tedy již od počátku zkušenosti s prací s lidmi zdravotně handicapovanými i s vedením kolektivu zaměstnanců.

- Jaké **služby** poskytují **Sociální služby** Uherské Hradiště?

Poskytujeme pět typů **sociálních služeb**, a to v domovech pro seniory, se zvláštním režimem, pro osoby se zdravotním postižením a v týdenních i denních stacionářích, ve svých šestnácti pobytových zařízeních. Jsme obrovská organizace s 845 zaměstnanci a 1500 lůžky pro seniory a handicapované osoby.

- Co musí ovládat lidé, kteří pracují s fyzicky a mentálně postiženými?

Musí mít zejména **sociální** citění, trpělivost, zodpovědnost i odbornou úroveň. Práce s uživateli našich **služeb** je velmi vyčerpávající jak fyzicky, tak i duševně. Je to v mnoha směrech poslání, které pracovníci denně naplňují.

- Co se podařilo za dobu vašeho působení vykonat?

Podařila se obrovská modernizace našich zařízení, vyřešit církevní restituce na Velehradě a vybudovat velmi kvalitní **sociální služby**.

- Co čeká **sociální služby** v nejbližší době?

Průběžně zkvalitňujeme **služby**, připravujeme se na **transformaci** Domova pro osoby se zdravotním postižením VelehradSalašská, ale také provádíme úsporná opatření, abychom vyšli s finančním rozpočtem.

- Co byste doporučil svému nástupci?

Měl by být empatický a trpělivý. Měl by být odborník, který má jasné cíle a **sociální** cit. Přeji mu hodně pevné zdraví.

Foto: Deník/Zdeněk Skalička

Název: Ústav, či pěstouni? Týraným dětem je všude lépe než doma
Zdroj: Mladá fronta Dnes
Datum: 09.01.2012
Str.: 1
Číslo: 7
Rubrika: Střední Čechy
Autor: Markéta Zikmundová
Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp>
Zkratka zdroje: DCMF

Klíčová slova: [ústavu \(11\)](#), [pěči \(5\)](#), [ústavy \(4\)](#), [ústavů \(3\)](#), [péče \(2\)](#), [Sociální \(2\)](#), [sociálních, ústavem, ústav](#)

Ústav, či pěstouni? Týraným dětem je všude lépe než doma

Dnes je v kraji pět kojeneckých **ústavů**. V roce 2014 nebude žádný, nahradí je profesionální pěstouni. Rozhodnutí vlády není ideální, říká ředitelka **ústavu** v Kolíně, ale i pěstouni, které MF DNES oslovila.

STŘEDNÍ ČECHY Vláda schválila strategii, která začne kojenecké **ústavy** do dvou let zavírat. O děti se budou starat pěstounské rodiny, a to i profesionální. Ve středních Čechách je takových **ústavů** pět – v Kolíně, Kladně, Mladé Boleslavi, Milovicích a Strančicích.

Ředitelka kolínského, Eva Nemeškalová, s takovým postupem nesouhlasí. "Byli bychom rádi, kdyby se kojenecké **ústavy** mohly zrušit, aby děti odcházely do rodin, jsem jen skeptická v tom, že se to vzalo za jiný konec. Měl se nejprve vytvořit systém pěstounské **péče**, který by fungoval, a pak by se mohly **ústavy** zavřít," říká.

Za posledních pět měsíců, kdy se o uzavření **ústavů** mluví, se nic nestalo, v kolínském kojeneckém **ústavu** stále čekají děti na své pěstouny. Ale nikdo si je vzít nechce.

Pomáháme i dětem, kterým šlo doma o život

Často jsou tu totiž děti handicapované, týrané, s psychickými problémy. **Sociální** pracovníci je odebrali rodinám, které nefungovaly, někdy mohlo jít dítěti v rodině i o život. "Někdy pomáháme rodině, kde není nikdo schopný se o dítě postarat. Jsou případy romských dětí, které žijí ve špatném hygienickém prostředí. Ale jsou tu i děti maminek, které jsou ve vězení," vyjmenovala Nemeškalová.

S dětmi v **ústavu** žijí někdy i matky, které potřebují vyřešit svou situaci například v prvních týdnech po porodu. V **ústavu** jim pomohou, shánějí jim i práci. "Chceme, aby se rodina dala do pořádku a dítě se mohlo co nejrychleji vrátit," doplnila Nemeškalová.

Poukazuje i na to, že v kojeneckém **ústavu** může rodina dítě navštěvovat. To by zřejmě v pěstounské **pěči** nebylomožné. "Děti, které se sem dostávají, jsou z nejnižší **sociální** vrstvy. Často jde o drogově závislé matky, bezdomovce. Návštěvy v pěstounské **pěči** si nedokážu představit," podotkla.

Obavu má i z kvality budoucích pěstounů, kteří budou dostávat za dítě více než 32 tisíc korun. Už se jí ozvalo několik žen ze špatných **sociálních** poměrů s tím, že by si chtěly děti z **ústavu** do **péče** vzít. "Samy nebyly schopné postarat se o vlastní děti, které vyrostly v kojeneckém **ústavu** nebo v pěstounské **péči**, ale přečetly si v novinách, že za to dostanou peníze..." upozornila Nemeškalová. Na děti v kojeneckém **ústavu** dohlíží výchovná pracovníce i psycholog. Pěstouni musí podle ředitelky projít zvláštní přípravou.

"Budou-li se shánět na pěstounskou **péči** lidi, kteří se budou chtít postarat o děti kvůli penězům, nebude to ku prospěchu věci," varuje. Průměrná doba pobytu v kolínském kojeneckém **ústavu** jsou tři měsíce. Nestává se, že by dítě žilo v ústavní **péči** celý život. "To jsou ty nejtěžší případy, handicapované děti," řekla.

Ředitelka říká, že se někdy stává, že děti pláčou, když za nimi přijdou rodiče na návštěvu. Nechtějí totiž zpátky.

"Samozřejmě každé dítě bez rodičů strádá. Ale rodiny, kde děti nedostanou najíst a jsou týrané, jsou s kojeneckým **ústavem** nesrovnatelné. Pro týrané děti je to vysvobození," podotkla Nemeškalová.

FAKTA

Kojenecké **ústavy** ve Středočeském kraji

Dětský domov Strančice, Praha-východ; Dětský domov Kladno; Dětský domov Milovice, okres Nymburk; Kojenecký **ústav** Kolín; Dětský domov Klauďánova, nemocnice, Mladá Boleslav.

Foto: Kdo se o ně postará? Děti z Kojeneckého **ústavu** Kolín. Na fotografii ředitelka **ústavu** Eva Nemeškalová.

Foto: Michal Růžička, MF DNES

Mutace - Mladá fronta DNES - střední Čechy

Název: Drábek plánuje zrušení jedinečného ústavu pro zrakově postižené
Zdroj: DenikReferendum.cz
Datum: 09.01.2012
Rubrika: Domov
Autor: Vratislav Dostál
Odkaz: <http://denikreferendum.cz/clanek/12247-drabek-planuje-zruseni-jedinecneho-ustavu-pro-zrakove-postizene> ▶
Zkratka zdroje: YEDR

Klíčová slova: **sociálních (10), transformace (9), transformací (3), služby (3), sociální (3), služeb (2), transformaci, službu, sociálním, službám**

Drábek plánuje zrušení jedinečného ústavu pro zrakově postižené

<http://denikreferendum.cz/clanek/12247-drabek-planuje-zruseni-jedinecneho-ustavu-pro-zrakove-postizene>

Název: Sociální služby v kraji jsou bez peněz. Skončí?
Zdroj: Mladá fronta Dnes
Datum: 10.01.2012
Str.: 1
Číslo: 8
Rubrika: Kraj Zlínský
Autor: Petra Procházková
Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp>
Zkratka zdroje: DCMF

Klíčová slova: sociálních (7), sociální (4), ústavů (2), péči, Sociálním Sociální služby v kraji jsou bez peněz. Skončí?

Azylové domy pro matky s dětmi, "neziskovky" starající se o klienty s postižením a stovky organizací v celém kraji jsou v ohrožení. Chybí jim 120 milionů korun od státu, bez kterých nemohou fungovat.

ZLÍN Psal se rok 2009, když začaly do sociálních služeb proudit peníze z evropských dotací. Stát navíc posílal 400 milionů ročně a finančně přispívalo i hejtmanství. Ve Zlínském kraji díky tomu postupně vznikla slušně fungující síť organizací, které pomáhaly tisícům lidí.

Jenže teď peníze došly a stovky neziskových organizací netuší, kde je letos vezmou a zda nebudou muset propouštět a zavřít nebo aspoň výrazně omezit nabídku služeb. Letos jim bude scházet přibližně 120 milionů korun.

"Velká část zařízení, jako jsou azylové domy, nízkoprahová zařízení pro děti nebo třeba i terapeutické dílny budou mít letos velké problémy," připustila krajská radní pro sociální služby Taťána Nersesjan. Řada "neziskovek" už problémy čekala dopředu. Například vsetínský klub Auxilium, který pomáhá dětem s postižením, před koncem roku propustil polovinu zaměstnanců. Z 25 jich zbylo 12.

"Služby jsme zatím omezit nemuseli jen díky tomu, že zaměstnanci, kteří museli odejít, se vrátili jako dobrovolníci. Tím mě ohromně překvapili," popsala Božena Mikulíková, jednatelka klubu, který má asi 80 klientů. Kdyby zavřel, neměla by je kam poslat. Je svého druhu jediný v celém kraji.

Bez peněz od státu není šance

Momentálně všichni napjatě čekají na verdikt ministerské komise. Ta 12. ledna rozhodne, komu peníze přidá a komu ne.

"Podle informací, které zatím máme, chce stát paradoxně nejméně podpořit ty služby, které logicky navazují na jeho priority," tvrdí Nersesjan.

Naráží na rušení velkých ústavů pro lidi se zdravotním postižením a rušení kojeneckých ústavů.

"Pak ale nutně musíme mít návaznou péči. Tedy terapeutické dílny pro lidi s postižením a také aktivizační služby, které budou pomáhat rodinám s dětmi," varuje Nersesjan. V ohrožení jsou také azylové domy pro matky s dětmi v tísni. Přitom o tom, že jsou potřebné, není pochyb. Dokazuje to prostá skutečnost, že jsou téměř pořád plné.

V kraji jich funguje několik: ve Zlíně, Valašském Meziříčí nebo třeba v Uherském Brodě. Všechny nabízejí daleko víc než samotné ubytování. Třeba psychologickou nebo i právní pomoc.

"Mít střechu nad hlavou je základ. Vždyť jde o matky s dětmi," soudí Eva Danielová, která vede zlínský

azylový dům. "V první řadě musí mít kde spát, teprve pak má smysl nabízet jim rady." Nejčastěji plní azylové domy oběti domácího násilí, což potvrzuje příběh třiatřicetileté Hany. Před opilým bésním manželem utekla s roční dcerkou v náručí. V azylovém domě strávila čtyři měsíce a za tu dobu se dokázala s pomocí odborníků postavit na vlastní nohy. Typickými klientkami jsou také ženy, které spadly do dluhové pasti. "Tyto ženy se mnohdy těžko orientují v úřadech i ve výchově dětí. Potřebují určité vedení, díky kterému pak ale mohou svou situaci vyřešit," popsala Danielová. Jinak než s podporou státu tyto služby fungovat nemohou. Jsou totiž převážně bezplatné a nebo jsou ceny nastavené na minimum, jinak by si je klienti nemohli dovolit využít.

» Pokračování na straně B3

Sociálním službám chybí peníze

Neziskové organizace potřebují 120 milionů korun. Jestli je dostanou, bude jasné 12. ledna

» Dokončení ze strany B1

Ministerstvo **sociálních** věcí se snaží uklidnit situaci a tvrdí, že peníze zajistilo, jen čeká na jejich schválení.

"I kdyby je skutečně mělo už během ledna, k organizacím se dostanou nejdříve v září," řekla Nersesjan. Zhruba devět měsíců totiž potrvá, než se zastaví složitý kolotoč vytváření a schvalování projektů. Ministerstvo se ale brání.

"Zodpovědnost za zajištění dostupnosti **sociálních** služeb má kraj. A Zlínský kraj má v porovnání s jinými regiony v jejich financování značné rezervy," uvedla Táňa Švrčková z tiskového odboru ministerstva. Nersesjan ale tvrdí, že tyto věci má plně hradit stát.

"Kraj zodpovídá za plánování, nikoli financování. To náleží státu," poznamenala. Problémy organizací v kraji navíc opět ukazují, že systém čerpání peněz na **sociální** služby je závislý na cizích zdrojích víc, než by se slušelo.

"Stát si vypomohl evropským projektem, aby ušetřil vlastní prostředky," tvrdí krajská radní Nersesjan. Jenomže projekt skončil a ministerstvo školství a **sociálních** věcí nezajistilo včas další. Většina služeb měla peníze do konce loňského roku, několik málo má ještě na letošní první měsíce.

Stát navíc neustále snižuje svou vlastní podporu, zatímco třeba náklady na energie se zvyšují. Problém v **sociálních** službách se rovněž odrazí i v registru nezaměstnaných. Počet propuštěných ze **sociálních** služeb se totiž může v kraji počítat na stovky.

FAKTA **Sociální** služby 120 milionů bude letos scházet organizacím, které nabízejí **sociální** služby. Loni dal stát celkem zhruba 6 miliard, z toho do Zlínského kraje 400 milionů. Další 100 milionů přišlo z evropských fondů. Ty letos nebudou. Vzhledem k vyšším nákladům se výpadek odhaduje na 120 milionů korun.

"Azylové domy, nízkoprahová zařízení pro děti nebo terapeutické dílny budou mít velké problémy." Taťána Nersesjan krajská radní "Zlínský kraj má značné rezervy ve financování **sociálních** služeb." Táňa Švrčková odbor ministerstva práce a soc. věcí

Název: Chci zůstat. Život venku si neumím představit
Zdroj: Mladá fronta Dnes
Datum: 11.01.2012

Str.: 3
Číslo: 9
Rubrika: Brno
Autor: Aleš Černý
Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp>
Zkratka zdroje: DCMF

Klíčová slova: službou, transformace, sociální

Chci zůstat. Život venku si neumím představit

V Chrlicích se obávají plánu ministerstva na změnu v ústavní péči. Ačkoli podle úředníků by měli postižení žít "venku", nevidomí obyvatelé chrlického zámku jsou šťastní ve svém ústavu.

Rodinu, speciální ústav, dům s pečovatelskou **službou** i církevní charitu. Opravdu pestrou škálou míst prošla jednapadesátiletá Květa Filová. Nikde to pro ni ale nebylo ideální.

Paní Filová je totiž postižená. Kromě toho, že od narození nevidí, trpí navíc těžkou deformací páteře, má jednu nohu kratší než druhou a navíc kvůli astmatu špatně dýchá. Šťastná je podle svých slov až v ústavu v Chrlicích.

Úplně nejhůř bylo paní Filové paradoxně ve vlastní rodině. "Ta se o mě totiž vůbec nestarala. Spala jsem na půdě, ve špíně a byla jsem hladová," říká žena s tím, že kvůli zdravotnímu stavu nemohla studovat. Proto se v polovině osmdesátých let stěhovala do ústavu na pražském Smíchově. "Měla jsem tehdy asi dvacet kilo, byla jsem úplně vyčerpaná," vzpomíná drobná žena.

Pražský ústav byl sice určen pro nevidomé, ale zároveň i pro seniory. A Květě Filové bylo tehdy šestadvacet let. I přesto vydržela v Praze dlouhých čtrnáct roků, než se v časopise psaném Braillovým písmem dočetla o možnosti jít do charitativního domova pro postižené ve Vlaštovičkách u Opavy. "Tam jsem byla sedm let, ale ke konci jsem to už nezvládala. Sami jsme si totiž uklízeli nebo vařili," říká s tím, že už není schopná ani zvedat hrnce s vodou.

Už těsně po příchodu do Slezska si zažádala o umístění do Chrlic. Musela na něj čekat několik let, až do září 2010. Předtím chvíli pobyla v ústavu ve Veselí nad Moravou. "Tam jsem ale zase byla jediná nevidící," popisuje svízel svého předposledního domova, kde naopak chválí bezbariérovost.

Chodítko, bez kterého se už dnes neobejde, používá i k pohybu po chodbách Chrlického zámku. Nejvíce se jí tu líbí kolektiv a spousta aktivit. "Od rána až do půl čtvrté odpoledne jsem většinou v dílnách, kde pleteme košíky, háčkujeme nebo řetízkujeme," říká nevidomá žena, která navíc zpívá ve sboru.

Pokud by měla být naplněna myšlenka **transformace** současného ministerstva, které se v Chrlicích obávají klienti i personál, měla by si teoreticky polepšit a znovu se s asistencí zapojit do "života venku". V tomale ona své štěstí nevidí. "Jsem ráda, že jsem tady a nikdo mě odsud už nedostane." pronáší razantně.

Stejný názor mají i lidé, kteří se o ni v ústavu starají, nebo další obyvatelé zámku. Všichni chtějí zůstat. Také proto, že nebydlí v žádných celách s mřížemi, které si podle nich při slově "ústav" většina lidí vybaví, ale po jednom v útulných pokojích.

FAKTA Ústav **sociální** péče v Brně-Chrlicích * v roce 1921 koupil Spolek péče o slepé arcibiskupský zámeček v Chrlicích * v roce 1948 byl znárodněn a fungoval i jako domov pro seniory * od roku 1990 je opět formálně ústavem pro zrakově postižené * v posledních letech byl zámek opraven za 200 milionů korun * je jediný svého druhu v Česku

Foto: Našla svůj domov Jednapadesátiletá Květa Filová je v chrlickém ústavu šťastná, jinde by žít

nechtěla.

Foto: Anna Vavříková, MF DNES

Název:	Lidé, kteří bydlí v ústavech sociální péče, přišli o příspěvek na mobilitu
Zdroj:	ČRo - Ostrava
Datum:	12.01.2012
Pořadí:	5
Moderátor:	Lenka BLAŽEJOVÁ
Hosté:	Alena SROKOVÁ, Martin KNITL, Jaromír SUCHÝ, Václav KRÁSA, Vladimír PLAČEK
Zkratka zdroje:	RRRE
Rozsah:	00:02:01
Čas vysílání:	17:08:11

Klíčová slova: sociální (7), Ústavu (6), péče (5), ústavech, ústav, sociálních

Lidé, kteří bydlí v ústavech sociální péče, přišli o příspěvek na mobilitu

Lenka BLAŽEJOVÁ, moderátorka:

Lidé, kteří bydlí v **ústavech sociální péče**, přišli o příspěvek na mobilitu. Na rozdíl od jiných tělesně postižených jim vzala **sociální** reforma peníze, které potřebují na to, aby se dostali ven z areálu k lékaři, na nákupy nebo na návštěvu k příbuzným. Jako první se hlasitě ozvali obyvatelé **Ústavu sociální péče** v Hrabyni u Opavy. Jak zjistil Martin Knitl, mnozí jsou odhodlaní tento problém řešit i s poslanci parlamentu.

Alena SROKOVÁ, obyvatelka **Ústavu sociální péče** v Hrabyni:

Potřebovali bysme změnu, ale rychle. Protože my jsme na tu dopravu odkázaný.

Martin KNITL, redaktor:

Jmenuje se Alena Sroková. Se čtyřmi stovkami měsíčně na dopravu počítala, protože jezdí pravidelně na univerzitu. Má strach, že teď už tam skončila.

Alena SROKOVÁ, obyvatelka **Ústavu sociální péče** v Hrabyni:

Nebudu moct jezdit do školy, do Karviné, kde jezdím vlastně 22 krát za rok.

Martin KNITL, redaktor:

A podle dalšího hrabyňského vozičkáře Jaromíra Suchého je to jednoznačně diskriminace těch, kteří bydlí kvůli postižení v **ústavu**.

Jaromír SUCHÝ, vozičkář:

Připadám si jako člověk, já nevím kolikáté kategorie.

Martin KNITL, redaktor:

Paradoxně došlo k tomuto seškrtnání příspěvků na mobilitu po jednání státních úředníků s Národní radou zdravotně postižených. Její předseda Václav Krása vnímá protesty z Hrabyně trochu jako ránu

pod pás. Pod tlakem všech úsporných opatření to podle něj jinak nešlo.

Václav KRÁSA, předseda Národní rady zdravotně postižených:

My jsme nebyli prostě schopni uhájit to, že ten příspěvek na mobilitu bude i pro obyvatele těch pobytových zařízení. Protože ministerstvo řeklo kategoricky, musíme snížit náklady.

Martin KNITL, redaktor:

Budeme rozhodně bojovat, slibuje ředitel **Ústavu** v Hrabyni Vladimír Plaček. Už proto, že **ústav** není schopen veškerou nutnou dopravu lidem platit ze svého.

Vladimír PLAČEK, ředitel **Ústavu sociální péče** v Hrabyni:

Požádám na nejbližší poradě ředitelů na našem ministerstvu o možnost návrhu ze strany ministerstva, pro akutní fázi v tuto chvíli bych viděl jako jedinou cestu oslovit další sponzory, kteří by se rozhodli cíleně těmto lidem pomoci.

Martin KNITL, redaktor:

Ministerstvo práce a **sociálních** věcí zatím nechystá žádnou změnu pravidel. A odkazuje mimo jiné na to, že celá **sociální** reforma vznikla jako kompromis. Právě po jednání s Národní radou zdravotně postižených.

Název: Snížení příspěvků zlikviduje Klokánky, bojí se fond
Zdroj: CT24.cz
Datum: 12.01.2012
Rubrika: ct24.cz
Odkaz: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/160222-snizeni-prispevku-zlikviduje-klokanky-boji-se-fond/>
Zkratka zdroje: YD24

Klíčová slova: sociálně, péče, ústavech

Snížení příspěvků zlikviduje Klokánky, bojí se fond

Praha - Fond ohrožených dětí kritizuje novelu zákona o **sociálně** právní ochraně dětí, podle níž by měl stát od pololetí jeho Klokánkům a podobným zařízením dávat méně peněz. Tato a další chystané změny by je podle šéfky fondu Marie Vodičkové zlikvidovaly. Podle ministerstva ale budou muset tato zařízení pouze upravit svou práci. Výdaje na ně totiž v posledních letech výrazně stouply a kvůli krizi se zastropují. Ministerstvo chce navíc změnit celý systém **péče** a více podporovat pěstounské rodiny. - Do Klokánků a dalších takových zařízení pro okamžitou pomoc se dostávají týrané, zneužívané či zanedbávané děti. Podle ředitele odboru rodiny ministerstva práce Miloslava Macely výdaje na domovy pro okamžitou pomoc činily před čtyřmi lety kolem 66 milionů korun a do loňska se ztrojnásobily. Loni se tak dostaly k 200 milionům. Letos stát chce zaplatit asi 180 milionů. "Přestože roste podpora těmto zařízením, počet dětí v dětských domovech a kojeneckých **ústavech** se nesnižuje, naopak se zvedá," podotkl Macela. Podle něj se příspěvek na dítě Klokánkům a jiným domovům sníží proti loňsku o 11 procent. Za likvidační to nepovažuje. Mínil, že fond bude muset jen upravit svou práci. Zařízením pro okamžitou pomoc by měl stát od letošního ledna měsíčně dávat na jedno dítě podle jeho věku zhruba od 18 800 do 30 600 korun. Částka se stanovuje jako 10,8násobek životního minima. Od července by novela, kterou schválila vláda a bude ji projednávat sněmovna, příspěvek výrazně snížila. Měl by se

pohybovat přibližně od 15 400 do 21 400 korun. Vodičková: Klokánky musely loni odmítnout přes 900 dětí. Od července by se naopak měly zvednout odměny profesionálním pěstounům. Právě do pěstounských rodin by děti v případě potřeby měly na přechodnou dobu chodit, než se situace v jejich vlastní rodině spraví či než se pro ně najde rodina náhradní. "Myslet si, že během dvou tří let se situace změní a Klokánky a jiná taková zařízení nebudou potřeba, je naivní," řekla Vodičková. Loni podle ní musely Klokánky, kde ve skupině přechodně žijí společně s opatrovateli nejvýš čtyři děti, odmítnout kvůli kapacitě 936 dětí. Fond kritizuje kromě snížení příspěvku třeba i to, že by se lhůta pro vyplácení peněz měla prodloužit. Vadí mu také to, že v zařízeních - a to i ve více budovách - by nemělo být víc než 24 dětí. Zkrátit se má i doba, po kterou v takových domovech mohou pobývat. Podle Macely je ale možné o novele ještě diskutovat a při projednávání ve sněmovně ji upravit. Fond už kvůli tomu poslal své výhrady k zákonu poslancům.

Název: Klokánky dostanou méně peněz. Zlikviduje nás to, varují
Zdroj: Pražský deník
Datum: 13.01.2012
Str.: 14
Číslo: 11
Rubrika: Česká republika
Autor: MICHAELA KOUBOVÁ A ČTK
Odkaz: <http://www.prazsky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VPPA
Vyšlo také v: Českobudějovický deník; Jindřichohradecký deník; Písecký deník; Českokrumlovský deník; Prachatický deník; Strakonický deník; Tábořský deník; Benešovský deník; Nymburský deník; Boleslavský deník; Mělnický deník; Kutnohorský deník; Kolínský deník; Rakovnický deník; Berounský deník; Kladenský deník; Příbramský deník; Hradecký deník; Chrudimský deník; Jičínský deník; Náchodský deník; Orlický deník; Pardubický deník; Rychnovský deník; Svitavský deník; Krkonošský deník; Brněnský deník; Blanenský deník; Břeclavský deník; Hodonínský deník; Vyškovský deník; Znojemský deník; Plzeňský deník; Plzeňský deník jih; Chebský deník; Domažlický deník; Klatovský deník; Rokycanský deník; Sokolovský deník; Tachovský deník; Karlovarský deník; Českolipský deník; Děčínský deník; Chomutovský deník; Liberecký deník; Jablonecký deník; Litoměřický deník; Mostecký deník; Teplický deník; Ústecký deník; Žatecký a lounský deník; Bruntálský a Krnovský deník; Frýdecko-Místecký a Třinecký deník; Havířovský deník; Karvinský deník; Opavský a Hlučínský deník; Novojičínský deník; Moravskoslezský deník; Havlíčkobrodský deník; Jihlavský deník; Pelhřimovský deník; Třebíčský deník; Žďárský deník; Kroměřížský deník; Šumperský a Jesenický deník; Prostějovský deník; Slovácký deník; Přerovský a Hranický deník; Valašský deník; Olomoucký deník; Zlínský deník

Klíčová slova: ústavu (3), péče (3), sociálních, péči

Klokánky dostanou méně peněz. Zlikviduje nás to, varují

Ministerstvo podpoří pěstouny, ale prarodiče či další členové rodiny o příspěvky přijdou

Praha – Místo pobytu v **ústavu** zůstat s vlastní rodinou nebo žít u pěstounů. To je představa, kterou chce během několika let zrealizovat ministerstvo práce a **sociálních** věcí. Fond ohrožených dětí ale varuje: Navrhovaný zákon, který by měl platit od poloviny roku, bude pro malá zařízení typu Klokánek znamenat kvůli snížení příspěvků konec.

Místo dědy a babičky cizí člověk

Změny nečekají jen Klokánky. Zatímco profesionální pěstouni by měli brát zhruba 20 tisíc korun měsíčně, ti, kdo pečují o děti příbuzných, o odměnu přijdou. Prarodiče přitom tvoří více než polovinu pěstounů – jde o celkem 4300 rodin. Žijí většinou pouze z důchodu a příspěvku, který od státu za **péči** dostávají.

Kam by mohlo odejmutí peněz vyústit?

"Pěstoun prarodič nebude schopen dítě finančně zajistit, bude nucen se ho vzdát a umístit do **ústavu**, odkud dítě v nejlepším případě přejde do pěstounské **péče** cizích pěstounů. Ti za toto dítě budou pobírat odměnu, která byla odebrána prarodičům. Jedná se tedy pouze o přesun finanční částky, nikoliv o úsporu," obává se Jaroslava Málíková z občanského sdružení Rozum a cit. Na nepromyšlené opatření tak doplatí hlavně děti, které přijdou o vlastní domácí prostředí.

Jak dopadnou Klokánky? "Podpora by se nám měla snížit o více než deset procent, což by byla konečná," říká šéfka Fondu ohrožených dětí Marie Vodičková.

Zařízením pro okamžitou pomoc dává nyní stát měsíčně na jedno dítě podle věku od 18 800 do 30 600 korun. Od července by novela, kterou schválila vláda a bude ji projednávat sněmovna, příspěvek výrazně snížila. Měl by se pohybovat přibližně od 15 400 do 21 400 korun.

Právě malá zařízení jsou paradoxně to jediné, co by ministerstvo v rámci ústavní **péče** chtělo podporovat. Proč se tedy příspěvek snižuje?

"Počet malých zařízení narostl. Z 60 milionů, které se na ně dávaly před třemi lety, se suma vyškrábala na 200 milionů korun. Museli jsme tedy příspěvek snížit o deset procent. Stává se nám, že si domovy vedle už existujících zařízení zakládají ještě tato, aby čerpala peníze navíc. Proto jsme museli udělat rychlou stopku," vysvětlil před časem Deníku Miloslav Macela z ministerstva.

Omezené kapacity

Nově by se měl počet míst v zařízeních pro děti, které potřebují rychlou pomoc, omezit na 24. Ato bez ohledu na to, do kolika budov je rozdělen.

"**Péče** v Klokánkách je poskytována v samostatných bytech. Není ale podstatné, kolik dětí je v budově, ale jak a o kolik dětí pečuje jeden člověk. Ve většině Klokánek máme víc dětí než 24, protože je v nich 7 až 12 bytů po čtyřech dětech. Mohlo by se stát, že bychom směli mít jen jeden Klokánek s maximálně 24 dětmi a ostatní by musely skončit, protože jsou v různých budovách na různých místech Česka. Vzdálenost budov zákon totiž neřeší," uvádí Fond ohrožených dětí.

Miloslav Macela ale takový výklad vyvrací.

"Pokud jeden jediný právní výklad naznačí, že by mohl být zákon takto interpretován, pak bude jeho znění opraveno." Cílem, kterým by se podle něj Česká republika měla inspirovat, je například model Slovenska. Tomu se v posledních letech podařilo obrátit trend v počtu dětí umístěných v **ústavu**.

Název: Vozíčkáři z Hrabyně nemají jak dojet do školy či za kulturou
Zdroj: Mladá fronta Dnes
Datum: 14.01.2012
Str.: 1
Číslo: 12
Rubrika: Kraj Moravskoslezský
Autor: (btk)
Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp>
Zkratka zdroje: DCMF

Klíčová slova: [ústavech \(2\)](#), [sociální \(2\)](#), [ústavu \(2\)](#), [péče](#), [sociálních](#)

Vozíčkáři z Hrabyně nemají jak dojet do školy či za kulturou

Reforma vzala lidem s postižením příspěvek na dopravu

HRABYNĚ Tělesně postižení, kteří bydlí v [ústavech sociální péče](#), přišli o příspěvek na mobilitu. [Sociální](#) reformu připravilo ministerstvo práce a [sociálních](#) věcí.

Vozíčkáři z [ústavu](#) v Hrabyni jsou nyní v koncích. Bez čtyř set korun měsíčně na dopravu se mnozí z nich neobejdou. Jak uvedl ředitel [ústavu](#) Vladimír Plaček, nemá peníze na to, aby zajišťoval odvoz klientů do škol, za sportem, kulturou nebo k lékařům, které si lidé vybrali sami v rámci svobodné volby.

"Situace je nešťastná. S něčím takovým jsme nepočítali a všechny nás to zaskočilo," řekl Plaček.

Ministerstvo se brání. "Původně jsme navrhovali, aby nárok na příspěvek měli všichni, jejichž příjem je nižší než dvacet tisíc korun čistého měsíčně. S tím ale nesouhlasila Národní rada zdravotně postižených. Požadovala, aby příspěvek nebyl přiznáván lidem, kteří bydlí v [ústavech](#)," sdělila mluvčí ministerstva Viktorie Plívová.

Předsedu Národní rady zdravotně postižených takové tvrzení rozohnilo. "Na začátku ministerstvo navrhovalo, aby lidé v ústavních zařízeních neměli patnáct procent kapesného z důchodu. Když jsme jim řekli, že to nepřípadá v úvahu, podotkli, že v tom případě se musí ušetřit u příspěvku na motorové vozidlo. Z diskuse nakonec vyplynulo, že je tu určitý počet lidí, kteří příspěvek na mobilitu vůbec nevyužívají, proto jsme na návrh přistoupili," vysvětlil Václav Krása.

Tělesně postižené ale na holičkách nenechá. Jak dodal, hodlá připravit návrh zákona, aby se v individuálních případech příspěvek na mobilitu vyplácel.

Mutace - Mladá fronta DNES - Moravskoslezský kraj

Název: Stát si zahrává s naší dobrou vůlí, zlobí se pěstouni
Zdroj: Mladá fronta Dnes
Datum: 17.01.2012
Str.: 1
Číslo: 14
Rubrika: Kraj Plzeňský
Autor: Jitka Šrámková
Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp>
Zkratka zdroje: DCMF

Klíčová slova: službu (2), služeb (2), služby (2), sociální, sociálního, sociálně, transformace
Stát si zahrává s naší dobrou vůlí, zlobí se pěstouni

PLZEŇSKÝ KRAJ Do dvou let by se měly zrušit kojenecké ústavy a péči o děti by měli převzít pěstouni. Takový je plán ministerstva, které dalo zelenou péči v rodině.

Je to moc rychlé, přechod by měl být pozvolnější, jinak hrozí, že pěstounů bude nedostatek. To zase tvrdí krajské úředníci. Během tak krátké doby by se nemělo rušit to, co funguje, přidávají se ke kritice pracovníci kojeneckých ústavů.

"Ministerstvo zveřejnilo nové ohodnocení pěstounů. Když jsem to počítala, tak se pro nás, stávající pěstouny, nezlepší vůbec nic. Přitom na děti v ústavech se vynakládá několikanásobně víc peněz, než kolik se platí náhradním rodinám," uvedla pěstounka Miloslava Striová. V péči má celkem sedm dětí. Od připravovaných změn si hodně slibovala, ale nyní začíná mít pocit, že si stát zahrává s dobrou vůlí pěstounů. "Myslí si, že to budou dělat za jakýchkoli podmínek," uvedla Striová, která se ujala i holčičky trpící autismem. Pěstounka má na jedné straně radost z toho, že její práce by se měla profesionalizovat a že se budou náhradní rodiče vzdělávat, na straně druhé ale budou pěstounské rodiny dál počítat každou korunu.

"Stát nás tlačí do pozice větší profesionality. I když ne každý pěstoun je natolik otevřený k problémům, aby je neustále řešil, já to naopak беру pozitivně. Ať dělám jakoukoli profesi, tak musím profesně růst. Vadí mi ale ty halasné řeči o tom, jak se pěstounům přidá. Ona to ale není pravda. Pokud mám být profesionál, tak chci být za tuto službu řádně ohodnocená," vysvětlila pěstounka. Hovoří se o částce dvacet tisíc korun. Tato suma se ale podle Striové týká pěstounů na krátkou dobu, což bude novinka. Tito lidé se zaváží k péči na tři roky. Pak si dítě buď osvojí nebo ho například předají k biologickým rodičům.

"Nás, dlouhodobých pěstounů, což jsou dnes všichni, kteří tuto službu vykonávají, se to netýká. Dříve dělala odměna na jedno dítě tři tisíce korun čistého, což šlo z dávek státní sociální podpory a pěstounům to neovlivňovalo příjem dalších příspěvků, například na bydlení nebo rodičovských příspěvků. Teď dostaneme plat osm tisíc hrubého na dítě. Kvůli tomu už ale nebudeme moci žádat o další příspěvky, takže vlastně nula od nuly pojde," posteskla si Striová.

» Pokračování na straně B3

Pěstouni: Stát si zahrává s naší dobrou vůlí, nula od nuly pojde

» Pokračování ze strany B1

Šéf sociálního odboru Krajského úřadu Plzeňského kraje Filip Zapletal uvedl, že i přes mediální kampaň se zájem o práci pěstouna v Plzeňském kraji nezvýšil. Je tu podle něj 500 pěstounů, z toho 380 jsou příbuzní přijatých dětí. I podle Zapletala jsou náhradní rodiny pro opuštěné děti vhodnějším prostředím než ústav. "Musíme ale mít dostatek kvalitních a prověřených pěstounů, aby dítě neprostrídalo několik pěstounských rodin. Pokud by prošlo pěti, deseti pěstounskými rodinami, tak je otázkou, jestli by neustálé změny výchovného prostředí měly optimální vliv na vývoj dítěte. Pak by bylo lepší zařízení, kde se kolem dětí točí několik vychovatelek," vysvětlil Zapletal, který se svými kolegy připomínkoval připravovanou novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Ta má začít platit letos v červenci.

"Dva roky do plánovaného zrušení kojeneckých ústavů je podle nás moc krátká doba. V připomínkách jsme se snažili upozornit i na zdravotně hendikepované děti, které by měly dostat kvalitní péči. Jedná se třeba o děti po rodičích s drogovou závislostí nebo s těžkými srdečními vadami. V kojeneckých ústavech je kompletní zdravotní dozor, což v pěstounských rodinách nebude. Nechceme, aby došlo k tomu, že zdravotní stav dětí se zhorší. Jsou to totiž děti pod ochranou státu a ne děti z klasické rodiny," podotkl Zapletal, podle kterého není problém najít pěstouny pro malé zdravé dítě, jehož

rodiče jsou vysokoškoláci. Potíž je ale s dítětem, které má například těžkou srdeční vadu. "Proto by nebylo v pořádku zrušit všechny kojenecké ústavy, nějaká forma ústavní péče tu bude muset zůstat," míní Zapletal. Podle něj se před zrušením kojeneckých ústavů musí vytvořit síť podpůrných služeb terénního a ambulantního charakteru. "Tak to probíhá také při přesunu zdravotně postižených z ústavů do pobytových zařízení, kde jsme se inspirovali v Anglii. I pro ně se nejdříve budovaly denní stacionáře či jiné odlehčovací služby. Až po vybudování sítě se začaly rozpouštět ústavy. V Anglii to trvalo desítky let," vysvětlil Zapletal. Podpůrné služby by prý mohl poskytovat stát nebo neziskové organizace. Jak dále uvedl, do podpůrných služeb by mohli přejít i zaměstnanci z kojeneckých ústavů. Jedná se prý o odborníky, kteří se v péči o děti roky či desetiletí školili.

"Pokud transformace bude probíhat narychlo, tak se může stát, že pěstouni budou mít zájem o tuto práci z ekonomického důvodu, což by nebylo v zájmu dítěte," dodal Zapletal.

»Musíme ale mít dostatek kvalitních a prověřených pěstounů, aby dítě neprostrídalo několik rodin.

Mutace - Mladá fronta DNES - plzeňský kraj

Název: Ministr odvolal šéfkou ústavu
Zdroj: Brněnský deník
Datum: 19.01.2012
Str.: 4
Číslo: 16
Rubrika: Městské části / seriály
Autor: JAN SPĚŠNÝ
Odkaz: <http://brnensky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VJQU

Klíčová slova: Ústavu (7), sociálních (3), péči (2), ústav (2), sociální, péče

Ministr odvolal šéfkou ústavu

Chrlice – Ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek odvolal bez udání důvodu ředitelku Ústavu sociální péče pro zrakově postiženou v brněnské městské části Chrlice Danuši Křivákovou. Podle ní kvůli jejímu nesouhlasu s takzvaným transformačním programem ministerstva. Křiváková tvrdí, že může vést až k zániku ústavu.

"Ministrovi nejspíš vadilo, že se mi nelíbil jeho plán, který by měl špatný vliv na naše klienty. Pomocí transformačního programu se totiž snaží co nejvíce začlenit postižené do života ve společnosti. Nápad je to sice dobrý, ale v našich podmínkách naprosto neproveditelný. Řada našich nevidomých klientů totiž trpí i dalším postižením a potřebují nepřetržitou péči," vyjádřila se Křiváková.

Ministerstvo odvolání ředitelky nechce komentovat. "Ministr má právo odvolat ředitelku bez udání důvodu. Každopádně jsme o rušení ústavu nikdy neuvažovali. Zbytečně se tak nyní mezi lidmi šíří panika," sdělila mluvčí ministerstva práce a sociálních věcí Viktorie Plívová.

Postižená z ústavu souhlasí s ředitelkou. "Nedokážu si představit, že bych měla žít někde jinde než tady. Například v nějakém chráněném domku, kde se ke mně ošetřovatel dostane jen jednou denně, bych byla úplně bez šance. Nedokážu si uvařit ani vyprat," řekla třeba Lenka Řehánková, která v ústavu žije jedenáct let.

Kromě toho, že je nevidomá, nemá chuť a čich. "Po dětské obrně jsem navíc částečně ochrnutá. Když mi bylo devatenáct, snažila jsem se žít samostatně. Skončila jsem podvyživená. Kvůli absenci chuti jsem jedla i zkažené potraviny," vzpomíná nyní čtyřicetiletá žena.

Zneklidnil ji dotazník, který loni klientům rozeslali úředníci ministerstva. "Ptali, se nás, jestli se zvládneme sami najíst v restauraci. Vypadá to, že si mapují půdu ke zrušení **ústavu**," bojí se žena. Podle mluvčí Plíkové si klienti dotazníky vyložili špatně. "Chceme změnit klasickou ústavní **péči** na služby poskytované v běžném prostředí. Potřebujeme tak zjistit potřeby postižených," vysvětlila. Do sporu se už vložil i jihomoravský hejtman Michal Hašek. "V nejbližší době chci s ministerstvem spor vyřešit. Jsme připraveni **ústav** převzít jako krajskou příspěvkovou organizaci," oznámil Hašek. To je nejlepší řešení i podle bývalé ředitelky Křivákové. **Ústav** nyní vede její zástupkyně. Ministerstvo připravuje nové výběrové řízení na jeho šéfa. "Určitě se ho hodlám zúčastnit," dodala Křiváková.

"Ministr má právo odvolat ředitelku bez udání důvodu. O rušení **ústavu** jsme nikdy neuvažovali. Zbytečně se tak šíří panika." mluvčí ministerstva práce a **sociálních** věcí Viktorie Plíková

Název: Ministr odvolal šéfkou ústavu. Vystoupila proti jeho plánu
Zdroj: Blanenský deník
Datum: 19.01.2012
Str.: 2
Číslo: 16
Rubrika: Jižní Morava
Autor: (jsp)
Odkaz: <http://blanensky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VJRA
Vyšlo také v: Břeclavský deník; Hodonínský deník; Vyškovský deník; Znojemský deník

Klíčová slova: Ústavu (3), sociálních (2), ústav (2), sociální, péče, péči

Ministr odvolal šéfkou ústavu. Vystoupila proti jeho plánu

Brno – Ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek odvolal bez udání důvodu ředitelku **Ústavu sociální péče** pro zrakově postiženou v brněnské městské části Chrlice Danuši Křivákovou. Podle ní kvůli jejímu nesouhlasu s takzvaným transformačním programem ministerstva. Křiváková tvrdí, že může vést až k zániku **ústavu**.

"Ministrovi nejspíš vadilo, že se mi nelíbil jeho plán, který by měl špatný vliv na naše klienty. Pomocí transformačního programu se totiž snaží co nejvíce začlenit postižené do života ve společnosti. Nápad je to sice dobrý, ale v našich podmínkách naprosto neproveditelný. Řada našich nevidomých klientů totiž trpí i dalším postižením a potřebují nepřetržitou **péči**," vyjádřila se Křiváková.

Ministerstvo odvolání ředitelky nechce komentovat. "Ministr má právo odvolat ředitelku bez udání důvodu. Každopádně jsme o rušení **ústavu** nikdy neuvažovali. Zbytečně se tak nyní mezi lidmi šíří panika," sdělila mluvčí ministerstva práce a **sociálních** věcí Viktorie Plíková.

Do sporu se už vložil také jihomoravský hejtman Michal Hašek. "V nejbližší době chci s ministerstvem spor vyřešit. Jsme připraveni **ústav** převzít jako krajskou příspěvkovou organizaci," oznámil jihomoravský hejtman.

To je nejlepší řešení i podle bývalé ředitelky Křivákové. **Ústav** nyní vede její zástupkyně. Ministerstvo připravuje nové výběrové řízení na jeho šéfa. "Určitě se ho hodlám zúčastnit," ujistila Křiváková.

Název: Hejtman podpořil existenci ústavu v Chrlicích
Zdroj: Právo
Datum: 19.01.2012
Str.: 10
Číslo: 16
Rubrika: Jižní Morava - Vysočina
Autor: Jan Trojan
Odkaz: <http://pravo.novinky.cz/>
Zkratka zdroje: DCPR

Klíčová slova: sociálních (3), transformací (2), sociální, služeb

Hejtman podpořil existenci ústavu v Chrlicích

Slepecký ústav, jak se kdysi říkávalo, existuje v Brně-Chrlicích již od minulého století, nenašli byste klidnější místo.

A přece tam existuje napětí a také obavy ze zrušení. V pátek ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek (TOP 09) odvolal ředitelku Danuši Křivákovou, která se otevřeně postavila proti záměrům resortu – utlumit činnost ústavu, pravděpodobně až zrušit. Ve středu tam přijel jihomoravský hejtman Michal Hašek (ČSSD), aby vyjádřil ústavu podporu.

Ústav **sociální** péče pro zrakově postižené v Brně-Chrlicích, jak zní od roku 1990 celý název, je určen lidem starším 18 let, žije jich tam více než stovka. Mají těžké zrakové postižení, mnozí jsou hluchoslepí, jiní mají ještě přidružená postižení. Nemohou žít ve svém přirozeném prostředí, nemohou využívat jiných typů **sociálních služeb**, nemůže být o ně pečováno v rodině. Podle odvolané ředitelky ministerstvo připravilo transformační program, kdy chce časem všechny postižené co nejvíce začlenit do společnosti. "Týká se i našich klientů, jenže ti o navrácení mezi lidi, kteří jim dost často ubližovali, vůbec nestojí," řekla Právu.

Mluvčí ministerstva Viktorie Plíková v minulých dnech sdělila, že si Křiváková vysvětluje záměry resortu špatně, s rušením ústavu prý nepočítají. Jen chtějí navrátit část klientů k běžnému životu. Jenže ostatní pracovníci ústavu i klienti tlumočili obavy ze zatím skrývané snahy přeměnit areál komfortního ústavu v hotel s golfovým hřištěm.

"Nesouhlasíme s **transformací**, mnozí z nás potřebují celodenní zdravotní péči, tady jsme našli plnohodnotný domov," píší tři autoři petice. Podepsaly ji už tisíce lidí z celého regionu.

"Není mně lhostejné, s jakými následky by se klienti potýkali, kdyby zřizovatel, ministerstvo práce a **sociálních** věcí, ústav utlumilo, v zásadě zrušilo. Jsem proti redukcím v poskytování zdejší péče," řekl Hašek přímo v ústavu Právu.

Doplnil, že kraj bude jednat s vládou a s ministrem Drábkem. Pokud by nedošlo k dohodě, pak je Hašek připraven krajské samosprávě navrhnout krajní řešení – přenést zřizovatelskou funkci na bedra kraje.

Odvolání ředitelky Křivákové označil hejtman za skandální a nepochopitelné. Jako poslanec požádá formou interpelace Drábka o konkrétní důvody odvolání.

"Podle mých informací ještě za prosinec dostala ředitelka od zřizovatele odměny za dobrou práci. Jestliže je za pár dnů odvolána, není něco v pořádku. Myslím, že ministr, případně jeho podřízení se dopustili personální genocidy," uzavřel hejtman.

Nesouhlasíme s **transformací**, mnozí z nás potřebují celodenní zdravotní péči, tady jsme našli plnohodnotný domov autoři petice proti zrušení ústavu

Foto: Hejtman Michal Hašek přijel mezi klienty chrlického ústavu.

Foto PRÁVO – Jan Trojan

Mutace - Právo - jižní Morava - Vysočina

Název: Chybějící miliony na sociální služby
Zdroj: ČT 1
Datum: 20.01.2012
Pořadí: 8
Moderátor: Jan HRUBEŠ
Hosté: Lucie POKORNÁ, Pavel PETRÁČEK, Radim POCHOP, Miroslav VODRÁŽKA, Viktorie PLÍVOVÁ
Zkratka zdroje: TVT1
Rozsah: 00:01:48
Čas vysílání: 18:09:51

Klíčová slova: sociální (4), ústavy (2), péče (2), sociálních (2), péči

Chybějící miliony na sociální služby

Jan HRUBEŠ, moderátor:

Libereckému kraji chybí 50 milionů korun na **sociální** služby. Na vině je podle hejtmanství stát, který do resortu posílá rok od roku méně peněz. Domovy důchodců a **ústavy sociální péče** tak budou muset šetřit ještě víc než do teď. Aby zavedený systém fungoval, musel by kraj doplatit dalších 152 milionů. Tolik peněz už prý ale nemá.

Lucie POKORNÁ, redaktorka:

Na investice budou muset domovy důchodců zapomenout a přijdou také o fondy na odměny pro zaměstnance. Přísný, úsporný režim je podle kraje jedinou možností, jak současné složení **sociálních** služeb udržet.

Pavel PETRÁČEK, radní Libereckého kraje /ČSSD/:

Těch řešení už moc není, protože my jsme v těch minulých letech to sanovali ze svého rozpočtu, většinou z hospodářského přebytku jenže v tom letošním roce se ukazuje, že ty daňové příjmy kraje nebudou tak vysoké.

Lucie POKORNÁ, redaktorka:

Domov důchodců v Českém Dubu sídlí v zámku z konce 19.století. Už roky čeká na peníze na výměnu oken.

Radim POCHOP, ředitel, Domov důchodců Český Dub:

Nás to stojí nemalé prostředky na energiích, které mrháme a zároveň stav těch věcí, které potřebují opravu se zhoršuje. Čili pak reálné ty opravy budou dražší, než by byly nyní.

Lucie POKORNÁ, redaktorka:

Například tady ve Vratislavicích chtějí postavit domky pro lidi s Alzheimerovou chorobou. Projekt za 130 milionů korun čeká na svou realizaci už 6 let a čekat bude dál. Takto nemocní senioři přitom vyžadují speciální **péči**. Každý klient by měl mít svou ošetřovatelku.

Miroslav VODRÁŽKA, ředitel, DD Vratislavice nad Nisou:

Když mají možnost, tak by utíkali. My jsme je kolikrát hledali. Na ten počet personálu co máme, to nemůžeme uhlídat.

Lucie POKORNÁ, redaktorka:

Podle ministerstva je všude ve světě běžné, že jsou **sociální** služby financované z několika zdrojů.

Viktorie PLÍVOVÁ, mluvčí, Ministerstvo práce a **sociálních** věcí ČR:

Mezi nejvýznamnější finanční zdroje tak vedle MPSV patří především místní a regionální samospráva.

Lucie POKORNÁ, redaktorka:

Krajům se státní dotace snižují posledních 5 let. Liberecký kraj dostane letos oproti roku 2008 o 66 milionů korun méně. Domovy důchodců a **ústavy sociální péče** tak mají peníze na provoz jen do září. Lucie Pokorná, Česká televize, Liberecký kraj.

Název: Kojenecké ústavy nahradí pěstouni. Jenže žádní nejsou
Zdroj: Mladá fronta Dnes
Datum: 18.01.2012
Str.: 1
Číslo: 15
Rubrika: Jižní Morava
Autor: Michal Horák
Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp>
Zkratka zdroje: DCMF

Klíčová slova: **ústavů (8), ústavu (5), ústavy (3), ústavech (3), ústav (3), péči (2), péče, sociálně**

Kojenecké ústavy nahradí pěstouni. Jenže žádní nejsou

Podle nové strategie vlády, kterou musí ještě schválit Parlament, za pár let skončí **ústavy**, které pečují o malé děti. Nahradí je podle plánu profesionální pěstouni. Na jižní Moravě však zatím žádní nejsou.

JIŽNÍ MORAVA Za dva roky by neměly úřady na jižní Moravě poslat jediné dítě mladší tří let do kojeneckého **ústavu**. V roce 2016 chce stát od **ústavů** uchránit i děti mladší sedmi let. V kraji se ale tento plán zatím zdá být spíš vtipem. Profesionální pěstoun, který má sestřičky v **ústavech** nahradit, tu totiž není ani jeden.

"Hezky se to řekne, ale těžko už uvádí do praxe. V tuhle chvíli není v kraji ani jedna profesionální pěstounská rodina, která by byla schopná vzít si okamžitě do **péče** dítě na přechodnou dobu. Plán zatím působí dost nereálně," připustila Jarmila Bisomová, vedoucí odboru krajského úřadu, který zodpovídá za **sociálně** právní ochranu dětí. Je to právě krajský úřad, kdo rozhoduje o způsobilosti zájemců pečovat o děti.

V roce 2010 přitom kojenecké **ústavy** v Brně a Kyjově na čas poskytly nutnou **péči** třem stovkám dětí. A čísla stále rostou. "Teď máme pokyny hledat co nejvíce nových pěstounů, proškolená, informovat. Budou finančně zvýhodněni, plat jim poběží i v době, kdy zrovna žádné dítě mít nebudou," popsala Bisomová. Právě vidina zdánlivě snadno vydělaných peněz podle ní ale přitáhne i spoustu lidí, kteří by o děti pečovat neměli.

To kritizují i ředitelé kojeneckých **ústavů**. "Kolikrát přijímáme děti jen na pár dní. Většinou náhle, třeba v noci. Mají traumatické zážitky, nereagují na podněty, nikdo o nich nic neví. U nás dítě prohlédne odborník, popovídá si s ním psycholog. Dítě nestačí jen tak vzít a pečovat o něj," argumentovala ředitelka brněnského **ústavu** Eva Pilátová.

Její kolegyně z Kyjova zase naráží na to, že bude zapotřebí vytvořit celý nový systém na kontrolu rodičů. "Děti do **ústavů** nepatří, to je jasné. Ale profesionální pěstouny bude muset někdo důkladně prověřovat a kontrolovat," řekla primářka kojeneckého **ústavu** v Kyjově Anna Neduchalová.

V **ústavech** se tak zatím nic neděje, jejich provoz na žádné blízké rušení nepoukazuje.

"Teď děti máme, tak se o ně staráme. A nejsou tu zbytečné. Až ta situace nastane, budeme ji řešit. Ale teď tu žádní profesionální pěstouni nejsou," dodává Pilátová. Zatím se nechystá žádné propouštění personálu ani jiné změny. Naopak, na konci března se brněnský **ústav** přestěhuje do nového většího Chovánku v Bystrci.

Je to nutný krok, tvrdí odborník na pěstounskou **péči**

Podle Pavla Šmýda ze Sdružení pěstounských rodin však vláda udělala správný krok. "Mluví se o tom od roku 1992. Ale nic se neděje. To datum se podle mě nedodrží, ale aspoň se konečně rozběhnou nutné kroky ke změně," myslí si Šmýd. Dítě má podle něj právo na blízkého člověka a toho mu **ústav** neposkytne.

"Má právo na někoho, kdo žije pro něj. Působí to na socializaci jedince a buduje to jeho sebedůvěru. Proto je důležité, aby článek kojeneckých **ústavů** postupně zmizel," vysvětlil Šmýd. Jako příklad uvádí Slovensko, kde deset let od zavedení změn přebírají profesionální pěstouni dvě třetiny dětí, které by dříve strávily nějaký čas v **ústavů**.

S tím ale nesouhlasí lidé z **ústavů**. "Co když pěstoun dítě nezvládne? Anebo nezvládne komunikaci s biologickými rodiči? Kam dítě půjde, když se celý systém zboří?" argumentovala ředitelka Pilátová.

FAKTA

Děti v **ústavech** v kraji
rok přijato / propuštěno

2010 301 / 293

2009 200 / 201

2008 177 / 179

2007 156 / 158

2004 161 / 173

2001 139 / 149

Kapacita **ústavů** v Kyjově a Brně
je dohromady asi 170 míst.

Brněnský **ústav** na Hlinkách se brzy
stěhuje do nového Chovánku.

Na jižní Moravě pečují o děti také
875 pěstounských rodin.

Ani jedna však nemá status
přechodné profesionální rodiny.

Vyjádríte se! Rušení **ústavů**

Jsme zapojení do programu adopce dětí do ciziny. Záměr jsme měli třeba ze Švédska či Dánska. Když přijeli, byli udivení, jak krásně to tu vypadá. U nich už takové **ústavy** dávno nejsou. Ale děti na Západě vystřídají třeba i pět rodin. A to je správné?" Anna Neduchalová, primářka Kojeneckého **ústavu** Kyjov Je rušení kojeneckých **ústavů** správný krok? Mají raději o ohrožené děti pečovat profesionální pěstouni?

Pište na michal.horak@mfdnes.cz

"Máme pokyny hledat co nejvíce nových pěstounů. Plat dostanou i v době, kdy zrovna žádné dítě mít nebudou."

Foto: Na Hlinkách Podle plánu vlády by měl být malý Jan jeden z posledních, koho na čas pohlídá sestra Simona Žáková.

Foto: Filip Fojtík, MF DNES

Mutace - Mladá fronta DNES - jižní Morava

Název: Těchobuzští klienti přesídlí pryč, spor obce a ústavu trvá
Zdroj: Pelhřimovský deník
Datum: 20.01.2012
Str.: 1
Číslo: 17
Rubrika: Titulní strana
Autor: JAN MAZANEC
Odkaz: <http://www.pelhrimovsky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VVNP

Klíčová slova: bydlení (3), chráněné (2)

Těchobuzští klienti přesídlí pryč, spor obce a ústavu trvá

Mentálně postižení se přestěhují i na Polní Dvůr v Pelhřimově. Objevuje se také kritika

Těchobuz – Rozstěhování mentálně postižených z Těchobuzi do jiných obcí včetně Pelhřimova má své příznivce i odpůrce. Diskuse o míře jejich integrace stojí asi i za sporem ředitelky ústavu a místostarostky Těchobuzi. První na tu druhou podala trestní oznámení za porušení povinností opatrovníka. Jako první o tom psal Pelhřimovský deník.

Těchobuz je malá ves na hranicích tří krajů. Místostarostka Jana Medková popsala spor takto: Starší muž z ústavu přišel vyděšený, že ho napadl mladší a silnější klient. Podle ní tone byl jediný případ násilí. "Starší se bál, že po návratu do ústavu bude znovu napaden. Vybystehovali jen tak odejít? Nemohla jsem dělat nic jiného než zavolat policii, ikdyž ředitelka pak ohrožování nožem, lopatkou a polenem označila za kočkování," říká místostarostka. Ředitelka tvrdí, že o žádný železný nástroj nešlo, a Medkovou viní, že na původce hádky bez jejího vědomí podala trestní oznámení. Ta podání

oznámení popírá a zpochybňuje integraci klientů, kteří se z ústavu mají rozstěhovat do malých "domečků".

"Ústav má také nová pravidla, podle kterých musí opatrovník o setkání s klientem žádat písemně den předem. To je přesný opak integrace. Cítím za tím vyřizování účtů s obcí," dodává Medková s tím, že jí bylo vyhrožováno, aby věc neřešila. Podle ní jsou pro transformaci zralí jen někteří klienti. Má obavu, že násilí bude pokračovat v domečcích.

Spory – přestupky?

Jen kousek od úřadu se tyčí zámek, sídlo 75 klientů ústavu, nově přejmenovaného na Jeřabinu. Méně postižení už si "testují" samostatné **bydlení** v buňkách vedle objektu. Dveře zámku jsou otevřené.

Potkáváme muže, který nám tiskne ruku a radostně opakuje: "Dobrý den, dobrý den. Jak se máte, jak se máte?" Naopak žena sedící na lavici jen občas vykřikuje. Jetu cítitmoč.

Ředitelka Simona Tomanová nezapírá, že mezi klienty může dojít ke sporům, ale zdůrazňuje, že zatím je vždy urovnali odborní pracovníci ústavu, záchranka k nim jela jen dvakrát za čtyři roky. I zmíněný spor sama policie prý hodnotila jen jako přestupek.

"Bohužel zůstala ztráta důvěry klienta v opatrovníka, který je klíčovou osobou, protože za něj podepisuje smlouvy, ovládá jeho peníze," říká ředitelka a zve do kanceláře samotného 20letého Františka, údajného iniciátorahádky. Postižení je na něm znát jen z výrazu tváře a pomalejší mluvy.

dokončení na straně 3

Těchobuzští klienti...

dokončení zestrany1

"Příčinu sporu už si nepamatuju, ale po něm jsme se usmířili," říká František a tvrdí, že místostarostka mu měla spíše pomoci než na něj podávat stížnost. "Chtěl bych opatrovníka změnit, ale nemůžu," dodává. Učí se na cukráře, nejvíc ho baví zákusky. Mārād zvířata, krmí koně, ovce a králíky. "Chtěl bych žít v modrém domečku a být mezi lidmi. A koupit si notebook," dodává František, který by podle ředitelky určitě měl na tobydletvsamostatněm domě.

Klienti jakopřijem?

Ředitelka Tomanová se vrací k projektu transformace. "Společnost o mentálně postižených ví málo právě proto, že žijí v ústavu. Ten jim pocit domova nedá," říká s tím, že handicap klientů určuje už to, že je teď nic nenutí k samostatnějšímu životu. Nedůvěru obyvatel nových obcí k mentálně postiženým má podle ní zlomit vzájemná komunikace. Nezapírá, že provoz bude dražší než teď, ale v nahradí to větší samostatnost klientů.

Zámek opustí všichni. U méně postižených bude do domečků docházet jeden pracovník na šest lidí, u hůře postižených budou tři, někteří na noc. Tomanová chápe, že pro Medkovou je těžké dělat opatrovníka 40 klientům, a chtěla agendu předat Pacovu, ale Těchobuz se jí nechtěl vzdát. Podle krajského radního pro sociální oblast Petra Krčála (ČSSD) je jádrem sporu to, že obec se 117 obyvateli má ze 75 klientů jako občanů daňové příjmy, a vadí jí transformace, protože zatýpřijmysníží.

"Opatrovníci by se měli chovat jako rodiče, a ne podat na opatrovnance trestní oznámení," dodává radní s tím, že kraj je s opatrovnictvím nespokojen, ale změna by přes soud trvala několik let.

Medková stále tvrdí, že žádné trestní oznámení nepodala. Co se týká údajného násilí, Krčál uvádí, že

mentálně postižení nejsou primárně agresivní. "K větší agresivitě je ale vede právě život ve velkých zařízeních," domnívá se.

Na Polním Dvoře

Transformace má stát desítky milionů, je dotována a schválena krajem. Na Vysočině už proběhla v Jinošově na Třebíčsku a podle Krčála jsou ohlasy kladné. Z Těchobuze se klienti rozstěhují do Pacova, Bratřic, Vyklatovic, Kámene, Lukavce nebo Cetoraze. V Kámenimají bydlet nakraji obce, zbývá dořešit pozemky. Podle starosty Františka Hofmana jsou zastupitelé předběžně pro, ale uspořádají v obci besedu, aby projekt vysvětlili. Starosta vidí v projektu i možnost nových pracovních míst.

VPelhřimově má 12 klientů bydlet na Polním Dvoře, o parcelách pro dva domky už rozhodli pelhřimovští zastupitelé. Na webu města se ale objevila kritika. "Parcela stojí nemalé peníze a já sebudubát děti nechat samotné na zahradě? To si líbit nenecháme a budeme sebránit," píše jistý Jaroslav. Jiný mu ale oponuje. "Musíme se přestat schovávat za předsudky a nenávisť. Město potřebuje chráněné bydlení. Jeden chlapec musel do ústavu jen proto, že matka odešla do domova důchodců a nemohla se o něj starat! Zná ho, rozhodně není nebezpečný," píše.

Podobně to vidí i místostarosta Tomáš Dufek (ODS). "Chráněné bydlení má sloužit klientům, pro které ústavní péče není nejvhodnější. Nejde o sociálně nepřizpůsobivé občany. Mentálně postižené dítě se může narodit každému. A když mu umřou rodiče, má jít do ústavu?" ptá se Dufek. Zároveň chápe, že pro neuvolněnou místostarostku Medkovou je opatrovnictví 40 klientů zátěž. Podle něj by se měl změnit zákon, aby tento výkon státní správy nepadal na obce.

Foto: ZÁMEK. Sídlo zařízení v Těchobuzi je podle ředitelky v nevyhovujících podmínkách s vysokými stropy a starými okny.

Foto: Deník/Jan Mazanec

Název: Tři králové vykoledovali na pomůcky a dům milion
Zdroj: Prostějovský deník
Datum: 20.01.2012
Str.: 3
Číslo: 17
Rubrika: Prostějovsko
Autor: HANA MASARÍKOVÁ
Odkaz: <http://prostejovsky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VZQD

Klíčová slova: chráněného, bydlení

Tři králové vykoledovali na pomůcky a dům milion

Na Prostějovsku vynesla sbírka 652 530 a na Konicku 411 271 korun

Prostějovsko – Zaměstnanci prostějovské Charity už ví, jaký výtěžek přinesla letošní Tříkrálová sbírka. Lidé na Prostějovsku byli štedří a na pomoc nemocným, handicapovaným a sociálně potřebným přispěli částkou 652 530 korun. Je to zhruba stejně jako minulý rok, ale ve srovnání s rokem 2010 o dobrých sto tisíc víc.

"Během tohoto týdne jsme otevřeli posledních dvacet zapečetěných pokladniček od koledníků a vybraná částka je již konečná," potvrdil Vít Forbelský z Charity Prostějov.

Jedenáctý ročník charitativní sbírky vynesl letos v celém prostějovském regionu více než milion korun. "Na Konicku se nám podařilo vybrat 411 271 korun, což je o necelé čtyři tisíce více než minulý rok," konstatoval Jaroslav Procházka z konické Charity. Pracovníci Charity už mají jasno, na co peníze ze Tříkrálové sbírky půjdou. Na Konicku za ně pořídí vybavení do půjčovny rehabilitačních a kompenzačních pomůcek a prostějovská Charita investuje výtěžek do výstavby **chráněného bydlení** Domova Daliborka, v němž budou žít osoby s tělesným či kombinovaným postižením společně se svými rodiči.

Foto: Poslední pokladničky rozpečetila Charita tento týden.

Foto: Deník

Název: Pečovatelé utíkají z oboru. Kvůli platům
Zdroj: Lidové noviny
Datum: 20.01.2012
Str.: 4
Číslo: 17
Rubrika: Domov
Autor: ADÉLA ČABANOVÁ TOMÁŠ HÁJEK
Odkaz: <http://www.lidovky.cz/>
Zkratka zdroje: DCLN

Klíčová slova: sociálních (8), sociální (7), ústavů (6), péče (4), péči (2), ústavu (2), ústavy, ústav

Pečovatelé utíkají z oboru. Kvůli platům

Že zaměstnanci **sociálních ústavů** mají nízké mzdy, s tím ministerstvo souhlasí. Řešení ale nevidí ve své kase. Ať jim přidají kraje, navrhuje úřad.

PRAHA Berou v průměru 13 tisíc korun čistého měsíčně. Starají se o nemohoucí, nemocné, někdy i imobilní klienty. Řeč je o tisících pracovníků **sociální péče**, kteří zajišťují chod **sociálních ústavů** a domovů důchodců.

Že o nich není slyšet, není tím, že by byli se svým platem spokojeni. Obávají se, že na rozdíl od lékařů nemají šanci se domoci lepšího. Kdo najde jinou práci, z oboru utíká, byť ho třeba studoval a má v něm praxi. Místo nich přicházejí do **sociálních ústavů** pracovat lidé po krátkých rekvalifikačních kurzech z úřadu práce.

Naděje na navýšení dotací ze státního rozpočtu pro letošek definitivně padla, v pondělí se o tom ujistila předsedkyně Odborového svazu zdravotnictví a **sociální péče** Dagmar Žitníková na schůzce s ministry financí, **sociálních věcí** a s premiérem Petrem Nečasem.

"Našemu resortu se podařilo v rozpočtu pro letošní rok zachovat částky na **sociální služby** na stejné úrovni jako loni, už to považujeme vzhledem k rozpočtovým škrtkům za úspěch," vysvětluje mluvčí ministerstva práce a **sociálních věcí** Viktorie Plířová.

Na zvýšení platů pracovníků v **sociální péči** o zhruba 1200 Kč měsíčně by přitom bylo potřeba 800 milionů korun na rok navíc.

Je to špatná zpráva i pro 48letou Irenu, která je zaměstnaná v Domově u lesa Tavíkovice na jižní Moravě. V **ústavu** pracuje už řadu let, přímo o mentálně postižené klienty se stará od roku 2007, kdy si udělala specializační kurz. "Mám pocit, že mi plat spíš trochu klesá než naopak. Nevím ale, jestli bych tady v okolí vůbec jinou práci sehnala," říká Irena.

Pracovníci a vedení **ústavů** jsou v tomto ohledu zajedno. Ředitel Domova u lesa Tavíkovice Tomáš Havlásek tvrdí, že by svým zaměstnancům přidat potřeboval, protože by si to zasloužili a aby si je udržel. Jenže platy tvoří 65 procent všech nákladů v jeho **ústavu**. A musí šetřit. "V našem třicetimilionovém rozpočtu nám v současnosti chybí tři miliony, o které budeme žádat kraj jako zřizovatele," říká Havlásek.

Za platy, které mohou nabídnout, je pro vedení **ústavů** problém sehnat kvalitní pracovníky. "V našem oboru je teď trend, že když to nebudou dělat stávající zaměstnanci, přijmou se nezaměstnaní, kteří k tomu sice nemají vztah, ale vezmou jakoukoli práci. Hrozí zhoršení kvality a přístupu ke klientům," varuje Havlásek.

Příští rok se peníze najít musí "Situace je neúnosná, přinejhorším příští rok se musí peníze na vyšší platy najít," říká rozhodně Žitníková.

Sociální ústavy jsou financovány z několika zdrojů. Pobytová zařízení vybírají od klientů až 85 procent důchodu a také celý příspěvek na **péči**. U lidí celoživotně postižených jsou peníze nízké a **ústav** od nich dostává celkem kolem 12 000 korun. Zbytek přispívá stát nebo kraj. Oba teď odmítají zvýšit příspěvky, protože na to nemají.

"Ministr souhlasí s požadavkem na navýšení platové úrovně těchto pracovníků, ale upozorňuje, že není možné jej řešit dalším navyšováním prostředků ze státního rozpočtu. Zodpovědnost za zajištění **sociálních** služeb je na krajích," uvádí Plívová.

Srovnání platů * Před několika lety si vymohly zvýšení svých platů zdravotní sestry. Přidáno dostaly zhruba 1500 korun měsíčně. V roce 2010 tak běžná zdravotní sestra u lůžka v nemocnici s tabulkovým platem brala průměrně 26 895 hrubého a sestra specialista 31 384. * Loni přišlo skokové navýšení platů lékařů. Před ním měl zkušený lékař v nemocnici s tabulkovým platem průměrně 57 892, mladý lékař 33 615. Přidáno dostali 5000 až 8000. Letos mají zdravotníkům vzrůst platy o dalších minimálně 6,25 %. * Pracovník **sociální péče** má průměrný plat 16 107 hrubého. Od roku 2007 do roku 2010 vzrostl jejich plat o 1600 korun. Jako pracovník **sociální péče** je zařazena většina kvalifikovaných zaměstnanců **sociálních ústavů** či domovů důchodců, celkem 18 tisíc lidí v **sociálních** službách.

Foto: V třicetimilionovém rozpočtu Domova u lesa Tavíkovice v současnosti chybí tři miliony. Na zvýšení platů rozhodně nebude. Je to špatná zpráva i pro 48letou Irenu, která se tu stará o mentálně postižené klienty.

FOTO LN - TOMÁŠ HÁJEK

Název: Danuše Křiváková: Návrh transformace sociálních služeb je třeba zbavit demagogie

Zdroj: DenikReferendum.cz

Datum: 23.01.2012

Rubrika: Domov

Autor: Vratislav Dostál

Odkaz: <http://denikreferendum.cz/clanek/12375-danuse-krivakova-navrh-transformace-socialnich-sluzeb-je-treba-zbavit-demagogie> ▶

Zkratka zdroje: YEDR

Klíčová slova: transformace (11), transformaci (6), sociálních (5), služeb (3), sociální (2), služby, sociálním

Danuše Křiváková: Návrh transformace sociálních služeb je třeba zbavit demagogie

<http://denikreferendum.cz/clanek/12375-danuse-krivakova-navrh-transformace-socialnich-sluzeb-je-treba-zbavit-demagogie>

Název: Ministr Drábek bez udání důvodu odvolal ředitelku chrlického ústavu
Zdroj: DenikReferendum.cz
Datum: 23.01.2012
Rubrika: Domov
Autor: Vratislav Dostál
Odkaz: <http://denikreferendum.cz/clanek/12365-ministr-drabek-bez-udani-duvodu-odvolal-reditelku-chrlickeho-ustavu>
Zkratka zdroje: YEDR

Klíčová slova: [Národního](#), [centra](#), [podpory](#), [transformace](#), [sociálních](#), [služeb](#)
Ministr Drábek bez udání důvodu odvolal ředitelku chrlického ústavu

<http://denikreferendum.cz/clanek/12365-ministr-drabek-bez-udani-duvodu-odvolal-reditelku-chrlickeho-ustavu>

Název: Akce Chrlice - Drábek coby slepý s mečem v tanci?
Zdroj: DenikReferendum.cz
Datum: 23.01.2012
Rubrika: Domov
Autor: Robert Bartoš
Odkaz: <http://denikreferendum.cz/clanek/12371-akce-chrlice-drabek-coby-slepy-s-mecem-v-tanci>
Zkratka zdroje: YEDR

Klíčová slova: [transformaci](#) (6), [transformace](#) (4), [sociálních](#) (3), [sociálním](#) (2), [službám](#) (2), [transformací](#), [služeb](#), [služby](#), [sociální](#)
Akce Chrlice - Drábek coby slepý s mečem v tanci?

<http://denikreferendum.cz/clanek/12371-akce-chrlice-drabek-coby-slepy-s-mecem-v-tanci>

Název: Transformace sociálních služeb
Zdroj: Radiožurnál
Datum: 24.01.2012
Pořadí: 1

Moderátor: Martin VESELOVSKÝ
Hosté: Lenka ŠKARKOVÁ, Lenka HASNEDLOVÁ, Jaromír DRÁBEK, Milan ŠVERĚPA, Petra BENEŠOVÁ
Zkratka zdroje: ROR1
Rozsah: 00:52:32
Čas vysílání: 17:05:04

Klíčová slova: sociálních (72), transformace (37), služeb (34), sociální (24), služby (8), sociálně (4), služba (3), službách (3), sociálního (2), transformací (2), službu
Transformace sociálních služeb

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Dobré odpoledne, dámy a pánové, v České republice žije v **sociálních** zařízeních, domovech, ústavech na 14 tisíc našich spoluobčanů se zdravotním postižením. Stát to chce změnit. Jednoduše řečeno, chce místo života v ústavech podporovat život v chráněném bydlení, komunitním bydlení nebo prostě bydlení zcela samostatném. Místo celého života za zdmi ústavu by zdravotně postižení lidé měli mít možnost žít stejně hodnotný život jako ostatní společnost. Takový je tedy plán. Jaké jsou jeho přednosti a jaké má tento plán mezery, o tom bude dnešní Speciál Radiožurnálu. Přeji vám dobré odpoledne tentokrát z Vyšší odborné školy **sociálně**-pedagogické a teologické Jabok na Praze 2. Diskutovat dnes budou ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice Lenka Škarková.

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:
Dobré odpoledne.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Vedle ní sedí bývalá dlouholetá vrchní sestra Domova BUDA Lenka Hasnedlová. Dobré odpoledne i vám.

Lenka HASNEDLOVÁ, dlouholetá vrchní sestra Domova BUDA:
Dobré odpoledne.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Ještě vedle ní sedí ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek. Dobrý den, pane ministře.

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:
Dobrý podvečer.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

A nakonec vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb** Milan Šveřepa. Dobrý večer.

Milan ŠVERĚPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:
Dobrý večer.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Úvodní informaci k tématu **transformace sociálních služeb** má kolegyně Petra Benešová.

Petra BENEŠOVÁ, redaktorka:

Česko má v současné době zhruba 220 zařízení **sociální** péče, která se starají o 14 tisíc postižených lidí. Jedná se o zpravidla o velkokapacitní ústavy, kde handicapované osoby nemají dostatek soukromí pro svůj život. Spí po 3 až po 4 na pokojích, sdílejí společné koupelny a toalety. Stát chce proto péči o zdravotně postižené změnit. Plánuje klienty ústavů přestěhovat do menšího komunitního bydlení, kde budou mít více soukromí a také individuálnější péči. Do projektu **transformace sociálních služeb**, který řídí ministerstvo práce a **sociálních** věcí, je zapojeno 32 ústavů. Do komunitního bydlení se na začátku přestěhuje zhruba tisícovka osob. Stát vydá ročně na dotacích na **sociální služby** celkově zhruba 8 miliard korun, 2 miliardy pak putují do ústavů pro osoby se zdravotním postižením. Na jejich provoz pak ve stovkách milionů korun přispívají i kraje.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tolik kolegyně Petra Benešová. Já jen připomínám, že pokud chcete dnešní Speciál Radiožurnálu nejen poslouchat, ale také sledovat, máte možnost na webové adrese zpravy.rozhlas.cz. První otázka na Milana Šveřepu, na základě jakých faktů jste, pane vedoucí, přesvědčen, že **transformace** směrem řekněme od ústavní k jiné, komunitní nebo prostě jiné formě bydlení zdravotně postižených lidí je ke ku prospěchu věci?

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

O tom, že **transformace služeb sociální** péče směrem k bydlení v běžném prostředí ke ku prospěchu lidem, kterých se týká, mě přesvědčí především příběhy lidí, kteří je absolvují, kteří se přestěhují z ústavního prostředí do prostředí běžného a kteří zjednodušeně řečeno dá se říct rozkvetou, mnohem se jim rozvíjí dovednosti. Myslím, že dneska tady bude řeč o spoustě případů a třeba tady paní ředitelka může přidat jeden velmi dobrý příklad tohoto. Máme i příklad toho, kdy paní, která žila celý život v ústavním zařízení, poté, co se přestěhovala do chráněného bydlení, začla mluvit, začala komunikovat se svým okolím, což do té doby nikdy nedělala. Takže to jsou ty hlavní věci, které mě přesvědčují v tom, že to má smysl a že je to prospěšné.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Pokud tedy pracujeme s tím číslem 14 tisíc zdravotně postižených žijících v nějakém zařízení **sociální** péče v České republice, tak to, o čem jste mluvil, platí pro všechny z nich?

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

Určitě to neplatí pro všechny z nich. Samozřejmě během posledních let prošla **služba sociální** péče v České republice velkým vývojem a velmi se zlepšovala jejich kvalita, rozvíjely se i komunitní **služby**, to znamená, právě to chráněné bydlení a další typy **služeb**, bez kterých celá **transformace** nelze provést, takže i spousta lidí ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Víte, na co se ptám, pane vedoucí, co je výsledek, co by mělo být výsledkem, pokud vyjde pilotní projekt a například **transformace** poběží i dál i u ostatních ústavů, tak, co by mělo být výsledkem, že ústavní péče tak, jak ji asi všichni chápeme, prostě zmizí a bude tady jiná forma péče?

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

Ano, to je ideální výsledek transformačního procesu samozřejmě.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Paní ředitelka Lenka Škarková, je to dobrý nápad?

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

Já si myslím, nejenom, že je to dobrý nápad, ale je to rozhodně nutnost. A k tomu ideálu, o kterém se zmínil pan Šveřepa, bychom rozhodně měli všichni směřovat. Co na té cestě potkáme, kolik to bude stát peněz, s jakými problémy se setkáme, na co musíme myslet, to je na hodně dlouhou debatu, můžem se tady o tom samozřejmě zmínit, nicméně naprosto bez výhrad ta cesta je tudy. Všichni lidé ze současných velkých zařízení poskytujících **sociální služby** by měli žít v běžném prostředí.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Všichni?

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

Všichni.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Dobře, ještě jednou k tomu výsledku, jaký měl být výsledek minimálně celého projektu. Jaromír Drábek, ministr práce a **sociálních** věcí, pokud se tady bavíme řekněme o pilotním projektu **transformace sociálních služeb**, do kterého je zařazeno 32 ústavů, tak, co by mělo být na konci, aby vy jste potom někde na tiskové konferenci, pane ministře, řekl - toto je úspěch?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

Já nabídnu trošku širší pohled, abychom potom se od toho mohli odpíchnout v té diskusi. Pro mě správným výsledkem toho projektu bude, pokud se na klienta budeme dívat jako na člověka a ne jako na položku na seznamu.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

To je trošku dost široký pojem, pane ministře.

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

Ano, je to široký pojem, nicméně to platí ve všech těch transformačních procesech, které se v tuto chvíli snažíme dělat. Skutečně prostě je to tak, že my musíme ustoupit od toho systému v uvozovkách průmyslové výroby **sociálních služeb**, kde určitě poskytneme výbornou kvalitu zdravotnických **služeb** a formálně si odškrtneme, že poskytneme výbornou kvalitu jednotlivých položek, donášky stravy a tak dále, ale to, co už tady padlo, strašně důležitý v tom celkovém kontextu je také ten lidský pohled. Ten člověk přece musí mít pocit, že je obsluhován nejenom proto, že je to něčí povinnost a že si ten člověk kvůli tomu odškrtně, že něco splnil, ale také proto, že mu to prospěje.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Ne, to bezesporu, pane ministře, ale ptám se na jinou věc, ptám se na to, co na konci projektu bude muset být takřikajíc na stole, přece nebudete vystupovat na té tiskové konferenci a říkat - výsledkem projektu je, že vnímáme klienty z těchto 32 ústavů či zařízení jako lidi?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

Tak pokud se, pokud se chceme dotknout této fáze projektu, do které je skutečně zapojeno něco přes 30 zařízení, tak výsledek toho projektu je zvolení správné cesty, odborná diskuse o tom, jak přesně postupovat, jaké jsou varianty možného postupu a jaký je ideální postup i s těmi jednotlivými riziky, který, která musíme vzít v úvahu a kterým se musíme vyhnout. A já dám příklad, například v tuto chvíli sbíráme data o klientech v těch jednotlivých zařízeních, no, ale to také může probíhat různým způsobem to sbírání těch dat. Když někdo těm klientům nevysvětlí pečlivě, proč se ta data sbírají, že

je to součástí nějakého procesu, že v tuto chvíli ta data sbíráme, abychom mohli nějakým způsobem vyhodnocovat potřeby těch jednotlivých lidí, abychom si mohli udělat představu i tom, jak jsou široké jednotlivé skupiny, co budeme muset nejlépe zajistit, pokud někdo tohle to těm lidem pečlivě nevysvětlí, no, tak oni mají potom pocit, že se na ně sbírají nějaké údaje, podle kterých třeba může někdo někoho poškodit a to je nejdůležitější v téhle té fázi projektu, aby skutečně probíhala odborná diskuse o tom, co je ten správný způsob postupu, abychom se nebáli o tom diskutovat, ale abychom diskutovali bez předpojatostí, že někdo chce někoho poškodit. Ne, chceme ten systém lepší, chceme, aby ten systém kromě těch jednotlivých položek se díval také na člověka jako na celek.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Říká ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek. Lenka Hasnedlová, bývalá vrchní sestra Domova BUDA. Setkala vy jste se s nějakým případem nebo se situací, která tak úplně neodpovídala tomu, že **transformace**, řekněme, z té, z těch velkých zařízení na nějaká menší, na život v normální společnosti prostě daným klientům a dané skupině lidí vyhovuje zcela?

Lenka HASNEDLOVÁ, dlouholetá vrchní sestra Domova BUDA:

Já jsem vlastně pracovala v zařízení, které dnes je přeměněno na zařízení pro osoby se zvláštním režimem. V době, kdy toto zařízení bylo navrženo do pilotního projektu té **transformace**, tak valnou většinou klientů to přijato dobře nebylo, protože už v té době v tomto zařízení bylo poměrně velké procento klientů v seniorském věku a nastala velká obava toho, že se nebudou mít kam vrátit, protože ten projekt po začátku vyplýval nebo vyzníval tak, že to zařízení zcela zanikne, že se ztransformuje celé zařízení a nikdo z těch klientů prostě neměl ten pocit, že by měl v případě potřeby se kam vrátit.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

A jenom pardon, vy říkáte, že zpočátku to tak vyplývalo, jak to skončilo? Dopadlo to opravdu tak, jak ta obava byla?

Lenka HASNEDLOVÁ, dlouholetá vrchní sestra Domova BUDA:

Skončilo to tak, že vlastně toto zařízení bylo v loňském roce vyjato, nebo vyjmuta z procesu **transformace** a k dnešnímu dni má toto zařízení vlastně plnou kapacitu 50 klientů, osob se zvláštním režimem. A v době, kdy se teda jednalo o tomto pilotním projektu **transformace**, tak se nám stal případ, kdy klient, který k nám teda přišel z psychiatrické léčebny vidinou toho, že by se měl vrátit do reálného života, snažili jsme se s ním pracovat, vysvětlovat mu to, tak nám ze zařízení odešel a de facto se nechal svým způsobem dobrovolně hospitalizovat v psychiatrické léčebně, protože řekl, že zpátky do té společnosti, ve které žil a do které by se měl vrátit, se vrátit nechce.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Milan Šveřepa, není to v podstatě zajímavý nebo dobrý nápad mít určitou rezervu, aby se lidé, kteří prostě opravdu nechtějí nebo neunesou, nezvládnou odchod do relativně normální společnosti, aby se měli kam vrátit?

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

Tak je to určitě jedna z věcí, o které se vede diskuse, je to součást věc, na kterých pracujeme právě v rámci tohoto projektu. To je to, co říkal pan ministr, že účelem tohoto projektu v podstatě je ověřit některé ty postupy. A já bych jenom k té rezervě, do které je možné se vrátit, asi dodal to, že určitě rozumím tomu, že pro lidi, kterých se to týká, je to samozřejmě velká životní změna a strávili třeba v těch zařízeních desítky let a mají tam nějaké své jistoty, znají to tam, tudíž pro ně ta změna představuje nějakou velkou neznámou a velkou nejistotu a vědomí toho, že by se měli mít možnost

někam vrátit, pro ně může být poměrně důležité.

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

Dodal bych k tomu jenom jednu ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Vy používáte, pane vedoucí, kondicionál může být, evidentně asi je pro některé z nich.

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

Pro některé z nich, proto jsem použil ten kondicionál. Někteří z nich se na cestu z ústavu do běžného života velmi a velmi těší a velmi si ji užívají, proto tam byl ten podmiňovací způsob.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

O tom se celou dobu bavíme, bavíme se o tom, jestli tady je, řekněme, masa řekněme 14 tisíc zdravotně postižených, kteří mají stejné potřeby, stejnou touhu a stejnou schopnost odejít, řekněme, z ústavní péče do bydlení mezi normální společnost anebo ne, jestli jsou diferenciováni nějak a jestli vy jste na to připraveni?

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

Tak rozhodně tady nikoho z ústavů nevyháníme. Příkladem toho je i to, že zařízení, ze kterého klienti odcházet nechťeli, tak z projektu vystoupilo. V jiném zařízení, ve kterém byla dost podobná situace především s ohledem na věkové složení, tak změnilo svůj záměr a místo v podstatě kompletní **transformace**, tak pracují na tom, aby mohla odtamtud odejít nějaká menší skupinka, která odejít chce, a ti lidé, kteří tam zůstat chtějí, takže zůstávají. Takže určitě to není tak, že bychom jako vyháněli v tuhle tu chvíli z těch velkých zařízení každého, koho tam potkáme na chodbě.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Lenka Škarková. Paní ředitelko, je toto mezera celého minimálně pilotního projektu **transformace sociálních služeb**, to, že třeba nedokáže ten projekt tak dobře reagovat na potřeby jednotlivých klientů?

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

No, já si myslím, že v začátku to není chyba projektu. Může to být chyba lidí, kteří to v těch jednotlivých institucích připravují a ten projekt by jim to měl říct, což je třeba i dnešní debata, že musí existovat aspoň teď v začátku cesta zpět, protože opravdu i ze zkušenosti vím, že mnoho lidí to nemusí zvládnout. Další věc je otázka financí. V podstatě pro některé ty lidi bude ta **služba** v běžné společnosti velmi nákladná, protože budou potřebovat velkou asistenci. Samozřejmě, když je hodně lidí na jednom místě, tak těch asistentů nemají tolik, jako když budou žít v jednotlivých bytech v běžné zástavbě. Takže to ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Pardon, ta finanční náročnost podle vašeho názoru by šla za těmi jednotlivými lidmi?

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

Ne, ta samozřejmě půjde za organizací, která toto celé realizuje, případně za zřizovatelem a ve výsledku samozřejmě za státem, protože my musíme souběžně mít **služby** jak v té běžné zástavbě, tak ale i **služby**, které ještě dnes existují v těch velkých budovách a ty lidi stěhovat velmi opatrně, velmi pomalu a myslet právě na jejich potřeby a může se stát, že pro některé prostě ta nová **služba**

opravdu nebude, pokud žili v zařízení 60 let a dnes jim je 70, tak by tu změnu nemuseli mít, ale podstatou toho je, aby už nikdy do těch původních zařízení se noví žadatelé o **službu** nepřijímali. To znamená, ti lidé, kteří to nezvládnou, tak tam nějakým způsobem dožijí, ale to zařízení v té chvíli bude prázdné a tím skončí a to by měl být ideál toho projektu, že lidé už by měli chodit pouze do těch nových **služeb** v běžné zástavbě.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak Jaromír Drábek, ministr práce a **sociálních** věcí, představme si, že ten pilotní projekt s těmi 32 subjekty či zařízeními **sociální** péče skončí nějakým výsledkem. Co plánujete dál, plánujete takto transformovat i těch dalších zhruba 187 zařízeních, která v Česku poskytují **sociální** péči?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

No, to právě musí být výsledkem toho projektu. Ten projekt děláme právě proto, abychom celkový systém byli schopni nastavit tak, jak je to pro ty lidi, pro ty klienty nejlepší. A já jenom si myslím, že při vši té odborné diskusi je potřeba pořád se dívat na zájem toho klienta. Přece pro toho klienta buď je vhodné nebo není vhodné projít nějakou změnou, nebo zůstat v konkrétních podmínkách, nebo mu nějak lépe uzpůsobit ty **služby**, které jsou mu poskytovány. To přece není černobílé řešení, že někoho někam přestěhuje, anebo nepřestěhuje. Tam je právě řada variant, které je potřeba zkoumat, a to právě ten pilotní projekt musí zkoumat. To není věc, kde pilotní projekt skončí a řekne se - ano, hurá a teď všechny přestěhujeme do chráněného bydlení nebo do samostatných bytů. To je přece zejména věc toho, aby se řeklo - tyto varianty máme před sebou, tato varianta je vhodná pro tuto skupinu lidí, tato varianta je vhodná pro tuto skupinu lidí. A ještě ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Pardon, pane ministře, jenom paní ředitelka Škarková mluvila o tom, že minimálně ten, jestli jsem to správně pochopil, ten stav, kdy budou jak velká zařízení poskytující **sociální** péči, tak budou, tak bude ta péče řekněme komunitní nebo ta, řekněme, roztroušenější po společnosti, že to bude finančně náročné, na to jste připraveni?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

Tak to je také jeden z cílů toho projektu vyjasnit, jak je to přesně s financováním takového typu zařízení. Já si nemyslím, že vždycky je to tak, že to velké zařízení má nižší náklady, to potom skutečně bychom se dostávali spíš do oblasti průmyslu než do oblasti **sociálních služeb**, kdyby toto mělo být jediné kritérium.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

A ten argument, který jste slyšel teď před malou chvílí například od paní ředitelky, že například asistenti, těch je potřeba méně pro větší zařízení, kde jsou klienti pohromadě, než aby obcházeli jednotlivé byty či domy?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

Ano, samozřejmě a výstupem toho projektu také musí být vyhodnocení toho, kde je to optimum, co je ještě únosné a co je vhodné také pro toho klienta.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

To znamená, vy nemůžete, pane ministře, říct, jestli, řekněme ta transformovaná **sociální** péče bude levnější, nebo dražší než ta stávající, řekněme ústavní?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

Kdybych to v tuto chvíli byl schopen říci, tak si to můžeme nalajnovat a nemusíme dělat ten pilotní projekt. Ten pilotní projekt je právě od toho tak, jak jsem řekl, abychom si řekli, jaké jsou varianty toho postupu a jaké výhody a nevýhody jsou u jednotlivých variant a samozřejmě také včetně finančního zhodnocení.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Dobře, tak ještě jeden aspekt celé věci, Milan Švěřepa, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**, je kam ty klienty řekněme ústavů nebo zařízení, abych tak řekl, vystěhovávat, protože Radiožurnál natáčel například v obci a v okolí obce Jestřebí. Dnes tu reportáž několikrát odvysílal. Je tam na místě Domov Slunečný dvůr. V reportáži zazněly být zprostředkované skrze pana ředitele tohoto zařízení názory místních, kteří říkali - přece nebudu tady grilovat na zahradě, aby mi sem přes plot koukali mentálně postižení, nebo abych je potkával na vesnici. Ptám se, jakým způsobem jaksi celý projekt a vůbec vy s vaším úřadem pracujete, aby se s tímto nepotkávali klienti a zdravotně postižení?

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

Tak, jak s tím pracujeme, především v tom smyslu je samozřejmě v podstatě podobné akce se snažíme pořádat a především ta jednotlivá zařízení, která se toho projektu účastní, v těch místech, kam by měli nově, nově ti lidé se stěhovat. A informovat o tom, jak to probíhá. Jsou to diskuse, jsou to setkání s jejich příbuznými, se samotnými, s opatrovníky třeba těch klientů.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

A jak to funguje?

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

Funguje to, v podstatě já bych řekl, že ve velké většině případů dobře. Ten případ, který vy jste jmenoval, je jeden z několika málo, se kterým jsme se setkali, kde jsou opravdu takhle velmi negativně vyhocené postoje vůči soužití s lidmi s postižením.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Lenka Hasnedlová, jaká je vaše zkušenost s tím, jak jsou přijímáni klienti **sociálních** zařízení v normální společnosti?

Lenka HASNEDLOVÁ, dlouholetá vrchní sestra Domova BUDA:

Můžu říct, že postupem času se ta situace zlepšovala. Já v **sociálních službách** pracuji od roku 94 a pamatuji si případ, kdy už v té době jsme se snažili začleňovat klienty Domova BUDA, tehdy to byl Ústav **sociální** péče BUDA, do života vlastně komunity, navštěvovali jsme s nima různé akce v nejbližší vesničce nebo malém městečku, které jsou Zásmyky a můžu říct, že v té době jsme vnímali docela negativní postoj vůbec obyvatelů těch Zásmyk k těm klientům ne všichni obyvatelé, ale setkali jsme se s negativním názorem nebo s negativním postojem. Je pravda, že postupem času spoustu lidí našlo zaměstnání v zařízení a došlo k takovému propojení, že bych řekla, že docela přijali ty klienty tak jako sobě rovné, že došlo vlastně k tomu pozitivnímu hodnocení.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Dlužno podotknout, a to jsou tvrdá fakta na rozdíl od zprostředkovaných řekněme vyjádření lidí z vesnice Jestřebí, tak ti místní dokonce podepsali petici, kde se 30 hlasy vyjádřili proti tomu, aby ti mentálně postižení klienti z onoho domova byli vystěhováni právě, jaksi rozestěhováni do této

vesnice. Tak se ptám paní ředitelky Lenky Škarkové, dá se z vaší zkušenosti proti takto tvrdému přístupu něco dělat, anebo to je prostě marný boj a je lepší se obrátit jinam?

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

No, marný boj to není, ale k tomu boji by nemělo dojít. Ta cesta je taková, že musíme tu společnost seznamovat s těmi lidmi ještě dřív, než je nastěhuju práve do těch sousedních zahrad a do těch sousedních bytů. Já si myslím, že možná neznalostí, možná si to ty zařízení úplně neuvědomují, ale je potřeba tu společnost, teď mi promiňte to slovo, masírovat tím, že ty lidi neublíží, že je běžné, aby žili mezi námi budto formou různých kulturních akcí, výstav a podobně a tímto způsobem řekneme nenásilně. My tu zkušenost máme, my to v podstatě v Hajnici činíme od 95. roku. V dnešní době už ze 117 klientů jich žije skoro 70 ve skupinových nebo individuálních bytech v běžné zástavbě. Děláme to pomalu, to je to, co velmi zdůrazňuji, že je to potřeba dělat pomalu s ohledem jak na tu společnost, tak na ty lidi a zatím se nám nikdy nestalo, že bychom měli negativní ohlas, nedej bože petici a podobně, protože ta společnost většinou v tom okolí už ty naše zná a setkává se s nima při koncertech, chodí na naše akce, na naše koncerty a podobně, takže to je cesta před tím bojem. A pak, když ten boj nastane, tak to se strašně říká, jak to dělat, to je prostě otázka toho, proti čemu ty lidi hovoří, co jsou ochotni, jestli jsou vůbec ochotni diskutovat, protože se může stát, že budou tak zapšklí, že prostě nějaká diskuse, ukázka toho, že ty lidi jim neublíží, bude marná.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Pane ministře Jaromíre Drábku, ten příklad z Jestřebí je bezesporu z našich zkušeností poměrně extrémní, je tam dokonce i petice, prostě je to takové velice osobní. Ale co můžete vy nebo váš úřad udělat proto, aby nebyli rozstěhováváni klienti jednotlivých zařízení do společnosti, která minimálně nebude prostě dobře naladěna, minimálně prostě tam bude nějaký výrazný odstup, což asi bezesporu pro zdravotně postižené v takovém případě nebude ideální?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

No, na to je jednoduchý recept, který se velmi složitě provádí, musíme všichni společně společnost naladit, aby to prostě bylo normální, protože, pokud se něco stane normální, tak už potom nikoho nenapadne přemýšlet nad tím, že k tomu má nějaký negativní vztah.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Jak to chcete udělat, pane ministře?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

Já to hned řeknu a tady to nakonec už padlo. Je potřeba všechny ty kroky dělat velmi citlivě a s velkou mírou komunikace, protože ti lidé skutečně ve chvíli, kdy se začnou s těmi lidmi, kteří jsou buď tělesně nebo mentálně postižení, tak, když se s nimi začnou pravidelněji setkávat, tak celkem ve velmi krátké době ztratí takový ten ostych a takový ten negativní postoj k tomu, co by kdyby a teoreticky, co se může stát, protože zjistí, že jsou to lidé jako každý jiný, že se prostě jenom jiným způsobem například s nimi komunikuje, ale prostě každý z nás má nějaké psychosomatické předpoklady, nějaké charakterové předpoklady a to je prostě normální ve společnosti a tak, jako mezi nás patří vozíčkáři, tak mezi nás patří lidé s nějakým mentálním handicapem.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tolik ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek. Ještě Lenka Škarková. Paní ředitelko, ono to vypadá minimálně teď tady z té krátké debaty váš čtyř, že s **transformací** všichni souhlasíte, že ten cíl máte v podstatě všichni stejný, aby všichni zdravotně postižení nakonec nebyli pod kuratelou těch

velkých zařízení **sociální** péče, a přesto všechno minimálně od vás je možno v odborném tisku číst značné výhrady k celému pilotnímu projektu **transformace**, tak v čem jsou ty výhrady?

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

Je to právě to, o čem jsem se zmínila na začátku. Ten pilotní projekt, a tam mluvil o tom i pan ministr, pilotní projekt je tady od toho, aby otestoval, zkusil, ověřil, a pak řekl - na toto si dejte pozor a takhle se nám to osvědčilo, takhle to dělejte. A protože já si myslím, že v Hajnicích máme velké zkušenosti právě s tím, jak to děláme už těch 15 nebo 16 let, tak proto říkám nahlas na to, na co si dát pozor a co ten projekt úplně nešťastně nastavil, protože řekněme to dopředu nevěděli a tak dále. Takže já si myslím, že neměli bychom jenom nadšeně tleskat, že teda teď jako hurá. Bezesperu ty peníze investiční, který do **sociálních služeb** jdou z evropských fondů jsou nevídaný, je to obrovská částka a měli bysme všechno dělat proto, aby tam skončily, aby se co nejlépe využily. A to, aby se co nejlépe využily, je i o tom, že někdo řekne - tohle to nedělejte, protože je to nešťastný, může to být ublížit a jděte touhle tou cestou, takže proto v tom odborném tisku jsou ty moje výhrady.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak mimochodem, co je to, co nedělejte, co už v tuto chvíli, protože projekt není ani zdaleka u konce ten pilotní, tak co by neměli dělat pánové Šveřepa a Drábek?

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

No, nevím, jestli zrovna pánové by to neměli dělat.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Ne, rozumíte mi, na co se ptám.

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

Ale samozřejmě to, co jsem říkala na začátku, je potřeba mít cestu zpátky, takže já úplně nejsem zastáncem toho, že se v tak krátkém čase transformuje nebo přestěhuje celé zařízení. Myslím si, že prostě by nějakou chvíli mělo být připraveno na to, aby se mohlo aspoň třeba, i kdyby to měli být 3 klienti, aby se do nějaké části toho zařízení mohli vrátit, pokud to prostě nezvládnou tu změnu, to je jedna z věcí. Myslím si, že na ty tři roky je to velké množství lidí. Chápu, že to jsou evropské zdroje, na druhou stranu si prostě myslím, že to je obrovské oříšek a s tím může prostě přijít spousta problémů, právě to, že nebude cesta zpátky, to, že si na začátku ty zařízení neuvědomí a nenastaví tu podporu těm lidem v těch běžných **službách** takovou, jakou budou potřebovat a za půl roku zjistí, že budou potřebovat daleko víc personálu. Mluvím o tom, že nám se to stává opakovaně, že prostě ti lidé se v těch velkých zařízeních projevují trošičku jinak, než, když je pak odstěhujete do města a myslíte si, že bez problémů zvládnou podporu třeba jenom přes den a najednou zjistíme, že oni nesnesou psychickou zátěž toho, že najednou jsou tam sami, i když jim dáte technické vymoženosti a tak dále.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Omlouvám se, paní ředitelko, a teď pro nás ostatní laiky, co se s takovým člověkem, který, u kterého se až například v té obci nebo ve městě téměř v jeho vlastním bydlení ukáže, že to nezvládne?

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

No, já vidím minimálně dvě možnosti, buďto tu cestu zpátky mu nabídnout, jestli se teda chce vrátit tam, odkud přišel, anebo mu zajistit tu podporu takovou, kterou potřebuje, to znamená, místo 12 hodin třeba 24 na nějakou přechodnou dobu, může se stát, že za rok, za dva najednou přijdem na to, že už to překonal a můžem tu podporu stáhnout.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak tolik ředitelka Lenka Škarková. Milan Šveřepa, pane vedoucí, proč postupujete tedy tak rychle, proč nepostupujete o něco pomaleji a s větším, řekněme, s větší jistotou v zádech tak, jak o tom paní Škarková mluvila?

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

Tak já myslím, že samozřejmě je ta změna náročná a tempo je velké, nicméně myslím si, že tady je spousta lidí, který by rozhodně nenazvali, že postupujeme rychle. Tady v podstatě první transformační aktivity v téhle zemi začly někdy v osmdesátých letech a my jsme se před dvěma lety dostali k tomu, že vůbec mluvíme o nějakém takovémhle jako větším měřítku těch změn v ústavních **službách**, takže nenazval bych to úplně jako překotnou změnou. Samozřejmě je těch aktivit v projektu spousta, změna je to náročná a rozumím tomu, co říkala paní ředitelka, že některé ty, pro některé ty klienty samozřejmě je to náročné a ono koneckonců během těch tří let, které zaznělo, neproběhla ta změna tak, že by se ty ústavy zavřely, tam je dalších minimálně dva roky, kdy i po skončení tohoto projektu budou pokračovat další aktivity, které s tím souvisí.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak tolik Milan Šveřepa, pojďme se dostat k dotazům našich posluchačů a vůbec návštěvníků tohoto Speciálu Radiožurnálu. Dnes jsou hosty Speciálu Radiožurnálu, který se týká **transformace sociálních služeb** v České republice Lenka Škarková, ředitelka **sociálního** zařízení Bavevné domky Hajnice, také bývalá vrchní sestra z Domova BUDA Lenka Hasnedlová, ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek a konečně vedoucí Národního centra pro podporu **transformace a sociálních služeb** Milan Šveřepa. Tak, tady přímo ve Vyšší odborné škole **sociálně**-pedagogické a teologické Jabok na Praze 2 v podstatě plná aula, tak kdokoliv z vás bude mít dotaz, přihlašte se, je tady k dispozici mikrofon. Tak prosím tam do třetí řady, a jsou tady také napsané dotazy na dotazníkových lístcích, ke kterým se dostaneme. Tak mikrofon putuje. Máte slovo.

osoba:

Dobrý den.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Dobrý den.

osoba:

Já jsem Lenka Řehánková a jsem z Ústavu **sociální** péče Brno-Chrlice. Mně se velice líbilo, jak pan Šveřepa tady řekl, že rozkveteme, ale já bych mu chtěla říct a vám všem, že já už jsem rozkvetla, já jsem rozkvetla v Ústavu **sociální** péče Brno-Chrlice a to hlavně v době, kdy přišla k nám naše paní ředitelka Danuše Křiváková, která změnila tento ústav v náš domov, to neříkám, že bych byla zmanipulovaná. Já mám svůj pokojíček, v něm mám počítač, televizi, telefon, můžu si kdykoliv jít ven na procházku, prostě mám se nádherně. A chtěla bych jí tady přede všemi očistit, protože nešířila žádné poplašné zprávy, ale my jsme dostali strach z toho, že nás zrušíte proto, že byly nám předány ty dotazníky, které jsme měli vyplnit, ale my jsme je nevyplnili, protože se nedají vyplnit, jsou určeny pro mentálně postižené, ty dotazníky nejsou pro nás pro zdravé myslící lidi. Dále nejsou ještě přístupné stránky Národního centra a chtěla bych tam dát svůj příběh, jak já jsem žila, že jsem jedla zkažené potraviny a že nezvládám ten samostatný život, prosím, napravte to a dejte, udělejte s těma stránkami Národního centra něco, aby byly přístupné i opačným názorům. Děkuji vám.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak, děkuji pěkně. Jenom abychom to dali do kontextu, jedná se o ústav pro nevidomé v Brně-Chrlicích, byla ohledně případného rušení tohoto ústavu sepsána i petice. Ředitelka tohoto ústavu podle našich informací byla odvolána, důležité je, že zřizovatelem tohoto ústavu v Chrlicích je ministerstvo práce a sociálních věcí. Jaromír Drábek, ministr práce a sociálních věcí je tady. Co řeknete na to, co bylo teď řečeno z publika, pane ministře?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a sociálních věcí /TOP 09/:

Tak já jsem o tom částečně už mluvil na začátku, ministerstvo práce a sociálních věcí je zřizovatelem 5 ústavů sociální péče a ani jeden z nich nepředpokládáme, že by měl být rušen, také v tomto projektu, kde je zapojeno všech 5 ústavů sociální péče, které jsou zřizovány ministerstvem, tak se nepředpokládá, že by se kterýkoliv z nich měl rušit. A to byl právě ten základní problém, který vyvstal při vyplňování nebo nevyplňování těch dotazníků, protože bohužel klienti Ústavu sociální péče v Chrlicích byli mylně informováni o tom pravděpodobně, že ty dotazníky mají sloužit k tomu, aby se zjistilo, kdo z nich je schopen v uvozovkách přežít samostatně a že tedy půjde z ústavu pryč, nebo že ten ústav se úplně zruší. To jsou právě ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Jenom, pane ministře, abych tomu úplně správně rozuměl, aby ten vzkaz minimálně klientům v Chrlicích byl ten, bude se tento ústav rušit nebo ne?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a sociálních věcí /TOP 09/:

Vzkaz je jednoduchý, ministr práce a sociálních věcí v rámci tohoto projektu rozhodně neuvažuje o zrušení žádného ze svých 5 ústavů sociální péče, tedy ani ústavu v Brně-Chrlicích.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Pane ministře, proč byla odvolána paní ředitelka?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a sociálních věcí /TOP 09/:

Já jsem nikdy nezdůvodňoval ani jmenování, ani odvolávání z funkce a nebudu to dělat ani teď.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tomu nerozumím.

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a sociálních věcí /TOP 09/:

Já to vysvětluji úplně jednoduše a nevím, co je na tom nepochopitelného. Je mým právem jmenovat ředitele podřízené organizace a je mým právem odvolat ředitele podřízené organizace.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

To já, pane ministře, nedej bůh v žádném případě nezpochybňuji, ale ptám se čistě na ten motiv, proč byla paní ředitelka odvolána právě ve chvíli, kdy byla spuštěna minimálně z vašeho pohledu nějaká nešťastná akce, která možná ne až tak úplně dobře interpretovala úmysly zřizovatele tohoto sociálního ústavu?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a sociálních věcí /TOP 09/:

Bylo to mé rozhodnutí tak, jako to bylo v řadě jiných případů, kdy jmenuji nebo odvolávám někoho z funkce.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Bez vysvětlení?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:
Ano, bez vysvětlení.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Proč ho nepodáváte to vysvětlení, pane ministře?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:
Protože si myslím, že by to mohlo navádět k tomu, že potom se rozvede polemika, jestli za tím bylo něco jiného, nebo jestli byly uvedeny všechny důvody.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Máte pocit, že tím nevysvětlením jste tu polemiku utnul?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:
Tak určitě ne, ale není prostor ani proto, aby se ta polemika rozvedla, protože já stejně nemohu říct žádnou konkrétní věc, než řeknu, že to bylo celkem zásadní i manažerské pochybení a v tuto chvíli vy se zeptáte a jaké manažerské pochybení to bylo.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Tak to už jsme přeskočili moji otázku a odpovíte mi na to?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:
Ne, neodpovím.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Ne. Tak další dotaz z publika, prosím, potom tady v první řadě. Povídejte.

osoba:
Alena Brožková, Domov bez zámků.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Dobrý den.

osoba:
Kraj Vysočina. Dobrý den. Já bych se jenom chtěla vyjádřit k našim klientům s mentálním postižením, my je totiž velmi podceňujeme. Oni jsou schopní nevídaných věcí. Naše zařízení v roce 2008 vlastně se dostalo do takové situace, kdy spadl strop, my jsme se dříve jmenovali Ústav **sociální** péče Jinošov a byli jsme dost mediálně známí. Museli, téměř 70 klientů muselo ten zámek opustit a do dnešního dne žijeme v pronajatých prostorách v různých domcích, bytech, i když jsme v procesu **transformace**.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Vy jste také zařazeni do toho pilotního projektu?

osoba:
Ano, jsme, ale už máme zkušenosti tím, že vlastně téměř přes 3 roky bydlíme po menších skupinkách

v těchto domácnostech. A protože přestože to bylo vlastně najednou, tak naši klienti s věkovým průměrem dnešním 55 let, tak se nedá říct ani, že by byli mladí, dokázali nevídané věci.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Rozumím tomu správně, že vaše zkušenost řekneme s opuštěním ve vašem případě tedy asi ne úplně dobrovolným, řekneme, nějakého většího zařízení je veskrze kladná?

osoba:

Ano. Říkám tomu takhle, lidi s mentálním postižením, kteří žijí v ústavní péči, tak většinou bydlí v oplocených zámcích nebo budovách, které původně vůbec měly sloužit k jinému účelu. Musí se přizpůsobit velké skupině lidí a pravidlům pro provoz specifických pracovišť, jako například veřejnému stravování, hygienickým normám, hromadnému ubytování a režimu, který je tolik podoben zdravotnickému. A musí dodržovat pravidla, která jsou zcela odlišná od běžného života a vedou k oslabování soběstačnosti a zodpovědnosti za jejich životy.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak děkuji pěkně. Jestli můžu poprosit mikrofon sem do první řady. Tak potom další tam vzadu.

osoba:

Dobrý den.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Dobrý den.

osoba:

Časopis pro zrakově postižené Zora. Pane ministře, platí zásada, princip, zámky turistům, ústavům smrt?

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek. To je dost pregnantně vyjádřeno, pane ministře?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

Já musím říct, že takovou zkratku bych teda nevymyslel. Já myslím, že takhle jednoduché to není. Já si myslím, že zámek může být využit jako pro turisty, tak pro jiné účely. Určitě všechny zámky, které jsou v republice, není vhodné využít pro turistické účely. Ta otázka je položená tak, že ať se odpoví jakkoliv, tak to bude špatně. Ne, prosím, dnes je to tak, že řada ústavů **sociální** péče využívá skutečně tradiční historické prostory a nakonec i jedním z těch prvků toho vyhodnocení, jak postupovat dál, je právě to, zda je to prostředí přiměřené, zda to prostředí odpovídá dnešním požadavkům na jednak zdravotní a hygienické požadavky, ale i na požadavky **sociální**, jestli to zařízení může být standardním způsobem udržováno i v horizontu dalších desítek let za udržení nějaké kvality. To znamená, to je jeden z prvků, který je potřeba velmi pečlivě vyhodnotit, ale určitě, a to musím říct s plnou vážností, určitě bych nechtěl a nebude tak alespoň za mého působení na ministerstvu, aby se ze zámků, kde jsou dnes ústavy **sociální** péče, dělaly zámky pro turisty jenom proto, že je to ekonomicky výhodnější, to určitě ne.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak.

osoba:

Jak už bylo řečeno, v tom zámečku v Chrlicích, který je velmi dobře zrenovován.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Na druhou stranu teď před malou chvílí bylo řečeno panem ministrem, že tento ústav se rušit nebude, tady bylo dáno slovo.

osoba:

Ale proč to bylo vysloveno před klienty tohoto zařízení?

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

To by bylo dobré směřovat na toho, kdo takový nesmysl prohlásil.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak další dotaz z publika ze zadní řady?

osoba:

Dobrý den.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Dobrý den.

osoba:

Jindřich Vacek, mezinárodní organizace Lumos. My jakožto mezinárodní organizace, která teda podporuje změny transformační zejména u dětských klientů, tak jsme rádi, že ten proces tady jakoby nastal, a to nejen na poli **transformace**, ale taky na poli **sociálně**-právní ochrany dítěte a já bych měl dva dotazy, jeden dotaz je k tomu, jak se počítá teda do budoucna, když ten pilotní projekt jakoby začal, skončil by v roce 2013, jak počítáte s tím, že bude ten proces té **transformace** pokračovat. To je jedna otázka.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Vydržte, já si nezapamatuju obě. Tak Milan Šveřepa, to bude dotaz bezesporu na vás.

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

No, jenom do určité míry, protože tu rozhodovací pravomoc o tomhle já rozhodně nemám. My budeme k tomu, co bude následovat po roce 2013 v zásadě dělat dvě věci, první z nich je, budeme připravovat odborníky a podklady proto, kdo mají zájem měnit své **služby** tak, aby na to byli odborně připraveni, tak to už teďka děláme. A zároveň budeme připravovat analýzy a různé scénáře proto, co teda po tom roce 2013 dělat a jak s **transformací** pokračovat tak, aby měli možnost přejít z ústavního prostředí do běžného života i další lidé se zdravotním postižením. To rozhodnutí je potom na ministerstvu.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak, pokud pan ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek se nedostane do víru vládních změn, tak o tom bude v roce 2013 rozhodovat ještě on.

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

No, to se teprv ukáže.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Jak říkám.

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:
Nicméně, nicméně ten projekt má právě tyto cíle a odpověď je jednoduchý, výstupem nebo i průběžnými výstupy, které bychom měli mít v tomto roce, v průběhu roku 2012, tak už bychom měli mít dostatek dat a podkladů proto, abychom začali formovat ten postup po roce 2013.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Otázka číslo dvě?

osoba:
Otázka číslo dvě, uživatelem **sociálních služeb** těch institucionálních jsou také děti. Bohužel tady žádné zástupce dětí jakoby nevidím, měli by taky dostat slovo. A chtěl jsem se zeptat, do jaké míry běžej v tuhle chvíli dva procesy na ministerstvu, jedno je sociálněprávní ochrana dětí, druhá je **transformace**? To jaký míry se mohou tyhle ty dva procesy ovlivnit tak, aby děti, které v těch zařízeních v tuto chvíli jsou, a my jim můžeme zásadně změnit život, tak, do jaké míry na tuhle cílovou skupinu dětí v těch zařízeních, jak to vlastně ministerstvo zamýšlí, aby to dopadlo pro ně co nejlépe.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Jaromír Drábek.

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:
Ano, to je velmi případná poznámka a samozřejmě, že ty procesy se navzájem ovlivňují a je potřeba, aby se navzájem ovlivňovaly. Souvisí to s tím celkovým pohledem na přístup ke klientu **sociálních služeb**, to je přece jedno, jestli to je dítě, nebo zdravotně postižený nebo člověk starý, který už se o sebe nedokáže postarat. Jde o ten přístup, právě proto nakonec i ta strategie v sociálněprávní ochraně dětí přeci jde úplně stejným směrem, také kromě toho zajištění zdravotní péče a zajištění té základní **sociální** péče, tak proto také, já to velmi oceňuji to zajištění té základní péče, proto také se na to díváme tím pohledem zájmu toho dítěte, že to dítě potřebuje taky citovou vazbu a v řadě zařízení už postoupili velmi daleko, ale ten proces, ten transformační proces je v podstatě paralelní, ať se to týká kterékoliv skupiny klientů.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Pane ministře, přišel ještě e-mailem na adresu Dvaceti minut Radiožurnálu jeden dotaz od Daniela Zajíce. Já jsem ho sumarizoval a ten dotaz vyplývá z toho, vy, Milan Šveřepa tady mluvíte o tom, že je dobré z těch velkých ústavních zařízení jaksí rozprostřít klienty do normální společnosti tak, aby žili normální život. Tak Daniel Zajíc píše, máme postiženou Johanku, je jí, tuším, asi 6,5 roků. V roce 2011 došlo ke snížení příspěvku na mobilitu, v roce 2012 znovu snížení příspěvku na mobilitu. 2012 zrušení rodičovského příspěvku do 7 let, přibližně tím přichází o 4 tisíce. Píše, moje žena nemá absolutně žádný příjem, Johanka, jejich dcera, má příspěvek na péči 9 tisíc korun měsíčně a příspěvek na mobilitu 4800 korun, ten je vyplácen ročně. Každý den Johanka jezdí 62 kilometrů tam a zpět do speciální školky, přibližně každý druhý den k lékaři. 4800 projede za jeden měsíc jenom v naftě. A ta otázka zní, pane ministře, co náš stát dělá pro lidi, kteří zasloužili a někteří i obětovali svůj život pro péči o postižené děti? Tedy nedali své postižené dítě do ústavu.

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:
Tohle je velmi vážná otázka a velmi těžko se na ní uspokojivě odpovídá. No, stát se v rámci svých

možností snaží pomoci co nejlépe, jde o to, jaké jsou možnosti státu a jak ty peníze, které do této oblasti jdou, co nejspravedlivěji rozdělit. A já se prostě musím dívat na to, jak spravedlivá jsou ta pravidla na rozdělování těchto peněz. A jak ten pisatel v podstatě nastínil, tak my jsme měli do konce minulého roku tři různé dávky, které šly rodičům zdravotně postižených dětí odděleně jednotlivé dávky, pro každou z nich se vyžadovalo zdravotní posouzení a u některých těch dávek se vůbec nerozlišoval stupeň zdravotního postižení, pouze u příspěvků na péči se rozlišoval stupeň zdravotního postižení. No, my jsme neudělali nic jiného, než že jsme všechny ty tři dávky sloučili do jedné, tedy do toho příspěvku na péči, který jediný zohledňuje stupeň zdravotního postižení a je možnost příplatku, příspěvku na péči z hlediska nízké příjmové situace rodiny, to kompenzuje ten dosavadní **sociální** příplatek. A samozřejmě, co se týká rodičovského příspěvku, no, tak tam je to záležitost toho, že byly zvýšeny některé sazby příspěvku na péči. Tím chci říci, tím chci říci, je tam větší diferenciacce podle postižení toho dítěte, ale samozřejmě je to tak, že ne všichni mají stejně jako měli minulý rok.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Já tomu rozumím, pane ministře, myslím, že i pan Zajíc tomu rozumí. Na druhou stranu, když to převedeme k tomu dnešnímu tématu, a to je odchod z velkých **sociálních** zařízení, jejich klientů zdravotně postižených směrem do společnosti a zeptám se Lenky Škarkové, ředitelky Barevných domků v Hajnicích, není tady možné, že za tři roky tady budeme sedět s panem ministrem a bude podobně vysvětlovat, proč ti klienti, kteří odcházejí třeba v rámci toho transformačního pilotního programu prostě nemají vlastně dost peněz na své živobytí, protože minimálně ten příklad, který jsem četl od pana Zajíce, to se asi nedá nazvat úplně dost peněz na živobytí s postiženým dítětem?

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

No, to rozhodně ne, protože, jestliže je to postižení tak, jak pan Zajíc píše, nebo tak, já si představuju, že on myslel, když to psal, tak to samozřejmě je málo. Nebezpečí tady je, že tady sedět budem, budem tady sedět proto, že nebudou peníze na to, abychom poskytli podporu takovou, jakou ti lidé v běžné společnosti budou potřebovat. To je to nebezpečí, které ale musí zvážit jednotliví poskytovatelé, protože oni znají své klienty a znají především jejich potřeby a oni musí vědět, jakou podporu ty lidi potřebují a kolik peněz na to budou do budoucna potřebovat. Ono v projektu se ukazuje, že není nutné třeba zrovna kupovat nemovitosti, že lze to kombinovat i s nájmy a podobně, což je jedna z cest. Takže je potřeba ne jít jenom jednou cestou, ale hledat víc možností, jak dojít k tomu, abychom ty lidi vrátili. Já totiž možná jsem to měla říct úplně na začátku, já si myslím, že musí zaznít to, že my v podstatě napravujeme obrovskou chybu, která se tady stala před mnohými lety.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

A to bylo?

Lenka ŠKARKOVÁ, ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice:

A to bylo to, že ti lidé se stěhovali do těchto velkých zařízení na jedno místo, kde je velká koncentrace těch lidí s postižením. My pouze napravujeme chyby, aby se vrátili tam, kde kdysi dávno v minulosti to nějak v té komunitě fungovalo.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:

Tak ještě jeden dotaz na Milana Šveřepu, máte na to dost peněz, abych tak řekl, není tady nebezpečí, že těch peněz nebude dost a že klienti, kteří už nebudou v tom velkém zařízení, prostě tu péči budou mít, řekněme, kvalitativně nižší, a to znamená i nedostatečnou?

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu **transformace sociálních služeb**:

Tak ta otázka má minimálně, nebo má dva rozměry. První z nich se týká v podstatě investičních prostředků na vybudování kapacit proto, aby bylo vůbec kde ty služby poskytovat a v tom je velký přínos tohoto projektu, že je s nimi spojeno 1,3 miliardy korun na vybudování právě nových chráněných bydlení nebo podpůrných služeb a významně se tím zvyšuje dostupnost služeb pro lidi s postižením v podstatě, kteří dneska i v těch ústavech nežijí. To, takže ta infrastruktura samozřejmě bude sloužit i léta potom, co třeba ti současní uživatelé využívat přestanou.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
A ten druhý rozměr?

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu transformace sociálních služeb:
Druhý rozměr jsou potom samozřejmě ty provozní prostředky, to je to, o čem už se tady mluvilo a já bych k tomu v podstatě dodal jednu věc, že v těch opravdu velkých institucích, kde je spousta těch provozních prostředků na údržbu nějakých prostor a vytápění obrovských sálů a chodeb v zámcích a podobně a samozřejmě tím, že tohle odpadne, tak ty prostředky lze využít na platy personálu, který se potom o ty lidi může starat.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
A to už víte teď? Já jsem měl před chvílí z odpovědi pana ministra Drábka pocit, že to teprve zkoumáte všechno.

Milan ŠVEŘEPA, vedoucí Národního centra pro podporu transformace sociálních služeb:
Tak to už víme teď. Já jsem zrovna chtěl támhle, jednak je to úplně logické, když si představíte prostě barák, zámek nějaký, tak víte, jaké jsou tam provozní náklady, co to obnáší, kolik utratíte.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor:
Pane vedoucí, já si potom ještě představím 10 sólo baráků a ty mají také určité náklady. Ne, ale já se moc omlouvám, vydržte, vydržte ještě chvíli, protože teď se přiblížila téměř šestá hodina, my se budeme loučit s našimi posluchači na frekvencích Českého rozhlasu 1 Radiožurnálu. Posloucháte Speciál Radiožurnálu, který vysíláme z Prahy 2 z Vyšší odborné školy sociálně-pedagogické a teologické Jabok na Praze 2. Mými dnešními hosty jsou ředitelka zařízení Barevné domky Hajnice Lenka Škarková, bývalá vrchní sestra Domova BUDA Lenka Hasnedlová, ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek a vedoucí Národního centra pro podporu transformace sociálních služeb Milan Šveřepa.

Název: Stát chce změnit ústavní péči
Zdroj: Regina
Datum: 24.01.2012
Pořadí: 1
Moderátor: Karolína ZIKMUNDOVÁ
Hosté: Tereza KLOUČKOVÁ
Zkratka zdroje: ROR4
Rozsah: 00:00:46
Čas vysílání: 13:00:39

Klíčová slova: sociálních (3), péči, ústavů, péče
Stát chce změnit ústavní péči

Karolína ZIKMUNDOVÁ, moderátorka:

Stát chce změnit ústavní **péči**, postižení lidé by se měli z velkých **sociálních** zařízení přestěhovat do menšího chráněného bydlení. Do proměny je zapojena více než třicítka velkokapacitních **ústavů**, která se stará téměř o 4 000 lidí. Důvody pro transformaci **péče** popsala Tereza Kloučková z Ministerstva práce a **sociálních** věcí.

Tereza KLOUČKOVÁ, mluvčí Ministerstva práce a **sociálních** věcí:

Ve většině zemí na západ od nás se ukazuje, že to je prostě nejefektivnější model, život v běžné komunitě a nám se ukazuje třeba na základě zkušeností už zařízení, které mají jakoby domácnosti v běžné komunitě, že se snižuje agresivita, výrazně se zvyšují jak schopnosti klientů, tak ve své podstatě i spokojenost, klid.

Název: Ústavy: Jen pěstouni výchovu dětí nemohou sami zachránit
Zdroj: Třebíčský deník
Datum: 25.01.2012
Str.: 2
Číslo: 21
Rubrika: Zpravodajství
Autor: JAN MAZANEC
Odkaz: <http://www.trebicky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VVNT
Vyšlo také v: Žďárský deník

Klíčová slova: **ústavy (4), ústavů, péči, péče, sociálně, sociálních, ústavu**

Ústavy: Jen pěstouni výchovu dětí nemohou sami zachránit

Odpůrci přesunu dětí z **ústavů** se bojí rodin, které se budou starat jen kvůli penězům

Vysočina – Noví pěstouni se budou o děti starat kvůli penězům, obávají se pracovníci dětských domovů. Vláda chce upřednostnit pěstounskou **péči** před pobyty v ústavních zařízeních, aby se děti cítily více "doma". Kritici v tom ale vidí hlavně snahu ušetřit peníze. "Pokud se vláda inspirovala v zahraničí, kde sice nejsou **ústavy**, ale není neobvyklé, že děti putují z jedné pěstounské rodiny do druhé, tak to není ideální. A kde se za dva roky sežene odhadem 500 i více pěstounů, když doteď neměli zájem ti, co to chtějí dělat ne pro peníze, ale z přesvědčení?" diví se ředitelka Dětského domova v Kamenici nad Lipou Jana Fárová.

Dětským domovům by v budoucnu hrozilo rušení, anebo by fungovaly jen jako dočasná "záchytná" centra, odkud by potom děti putovaly dále.

"Tím, že se upřednostní snaha o ušetření nad kvalitou **péče**, se hazarduje s duší dítěte. Nejvíce jsem se ale zhroutil nad nápadem, že děti mohou u profesionálních pěstounů zůstat maximálně tři roky a pěstouni by neměli k dětem citově přilnout. Ajak to chtějí těm dětem zakázat?" říká senátor Milan Štěch, který na toto téma pořádal v Senátu konferenci. Možnost vzniku citového vztahu s "novým" rodičem považuje naopak za klad a v tom s ním souhlasí i ředitelka domova Fárová.

Podle Štěcha přitom dnešní dětské domovy už nejsou "odosobněnými" **ústavy** z minulých dob a jsou vhodné zvláště pro ty děti, pro které se těžko budou hledat jak pěstouni, tak případní adoptivní rodiče. Těžko osvojitelnými dětmi jsou podle ředitelky Fárové hlavně vícečetné sourozenecké skupiny, romské

a poloromské děti a různě fyzicky či mentálně postižení jedinci.

Polovina se vrátí domů

V kamenickém domově je nyní 35 dětí z Vysočiny i Jihočeského kraje, z dosavadních zkušeností se jich víc než polovina nakonec vrací do původních rodin. "Není to tedy tak, že bychom tady děti schválně drželi. Snažíme se naopak sami hledat vhodné pěstouny, ale nemůžeme třeba pěstounce – samožadatele svěřit tři sourozence najednou," vysvětluje Jana Fárová.

Oba oslovení zároveň nechtějí omezovat pěstouny, ale svěřovat děti hlavně těm, kteří se osvědčili. Obavu mají z toho, že finanční motivace přiláká k pěstounství třeba **sociálně** slabé rodiny.

Motivační příspěvek za pěstounství by se z životního minima kolem 3410 korun mohl zvýšit až na osm tisíc korun v závislosti na počtu dětí. Ministerstvo práce a **sociálních** věcí se ale hájí tím, že příspěvek by byl kontrolován a posuzován individuálně.

Co tedy Fárová a Štěch navrhují místo vládní koncepce? "Spíše upravit legislativu tak, aby děti byly dříve právně uvolněné například pro osvojení. Dříve měly **ústavy** v procesu osvojení víc pravomocí a děti byly uvolněné už před rozhodnutím soudu, kdežto dnes se musí čekat na něj," vysvětluje ředitelka kamenického domova.

"Důležité je vytvářet tlak na rodiče, aby lépe plnili své rodičovské povinnosti. Tam by měla být směřována případná finanční motivace," dodává senátor Štěch, který se v této věci výrazně angažuje. Diskuse kolem rušení **ústavu** se vede už několik měsíců a proti tomu se zvedá široká vlna nevole. Naposledy se řešily kojenecké **ústavy**, které budou zrušené.

Název: Dětské domovy rušme až poté, co budou prázdné
Zdroj: Haló noviny
Datum: 25.01.2012
Str.: 3
Číslo: 21
Rubrika: Z domova
Autor: (jad)
Odkaz: <http://www.halonoviny.cz/>
Zkratka zdroje: DCHA

Klíčová slova: **sociálních (3), sociální (2), transformace, služeb**

Dětské domovy rušme až poté, co budou prázdné

K rušení dětských domovů přistupme až tehdy, když budou prázdné! Taková výzva zazněla od účastníků senátního semináře věnovaného péči o ohrožené děti do tří let věku směrem k ministerstvu práce a **sociálních** věcí.

ČR je dlouhodobě kritizována za to, že v kojeneckých ústavech končí příliš mnoho dětí. Vláda proto plánuje jejich rušení, opuštěné děti mají najít domov v náhradních rodinách. Někteří odborníci ale upozorňují, že změna nynějšího systému je překotná, navíc nebyla dostatečně prodiskutována s odbornou veřejností.

»Vyvíňme maximální úsilí o to, aby se děti z dětských ústavů dostaly do funkčních náhradních rodin, a dětské domovy rušme až poté, co budou prázdné,« prohlásil jeden z účastníků semináře. Téměř jednomyslně se všichni diskutující shodli na tom, že plán ministerstva zrušit kojenecké ústavy dopadne především na děti se zdravotním postižením. Poukázali na skutečnost, že více než polovina dětí, které najdou útočiště v kojeneckých ústavech, je přijímána ze zdravotních a zdravotně **sociálních**

důvodů. »Předpokládat, že po plánovaném zrušení ústavů tyto děti najdou okamžitě náhradní pěstounskou rodinu, není namístě,« uvedla Dagmar Žitníková, předsedkyně Odborového svazu zdravotnictví a **sociální** péče. Navíc většina těchto dětí je přijímána na žádost rodičů. »Rodiče nejsou schopni o dítě, které potřebuje 24hodinovou péči, se sami postarat, chtějí, aby se o dítě starali odborníci,« zaznělo z pléna.

Děti z kojeneckých ústavů skončí v nemocnicích

Pro zachování kojeneckých ústavů se vyslovil také František Schneiberg ze Společnosti **sociální** pediatrie ČLS JEP. Podotkl, že až 80 % dětí z kojeneckých ústavů se dostává do rodiny, z toho více než polovina do vlastní biologické rodiny. Čtvrtina dětí jde k osvojení, 9 % do pěstounské péče a 13 % přechází do dalších ústavních zařízení. Většina z nich jsou právě děti se zdravotním postižením. Ty se podle odborníků budou jen velmi těžko umísťovat do pěstounských rodin a hrozí, že skončí na akutních lůžkách nemocnic. Péče o dítě na nemocničním lůžku je přitom čtyřikrát dražší než péče o dítě v kojeneckém ústavu.

Schneiberg připomněl, že **transformace sociálních služeb** probíhá už od roku 1990 a směřuje k vytvoření systému dětských center.

Název:	Ústav sociální péče pro zrakově postižené v brněnských Chrlících se rušit nebude
Zdroj:	Radiožurnál
Datum:	25.01.2012
Pořadí:	6
Moderátor:	Lenka ŠUMOVÁ
Hosté:	Jaromír DRÁBEK
Zkratka zdroje:	ROR1
Rozsah:	00:01:31
Čas vysílání:	07:06:15

Klíčová slova: sociální (2), sociálních (2), transformací, službu

Ústav sociální péče pro zrakově postižené v brněnských Chrlících se rušit nebude

Lenka ŠUMOVÁ, moderátorka:

Ústav **sociální** péče pro zrakově postižené v brněnských Chrlících se rušit nebude. Ve veřejné debatě Radiožurnálu to řekl ministr práce a **sociálních** věcí Jaromír Drábek. Úřad chce podle něj jen pozměnit poskytovanou péči pro postižené klienty. Z velkokapacitního ústavu by se měli handicapovaní přestěhovat do menšího komunitního bydlení, kde budou žít v přirozeném prostředí. I tam by se o ně dál starali **sociální** pracovníci. Vedení ústavu a také klienti ale s **transformací** nesouhlasili. Ministr následně odvolal ředitelku Danuši Křivánkovou. Důvody nechce komentovat.

Jaromír DRÁBEK, ministr práce a **sociálních** věcí /TOP 09/:

Já zásadně ani jmenování, ani odvolání z funkce nikdy nekomentuji, co do věcného zdůvodnění, a neudělám to ani v tomto případě. V tuto chvíli je to pilotní záležitost, na které se účastní přes 30 ústavů. Není to žádná plošná věc. Je to skutečně něco, co otevírá diskusi, a my tady chceme samozřejmě postupovat velmi obezřetně, abychom právě nevyvolávali nějaké zbytečné vášně, že chceme někoho odněkud vystěhovat nebo někomu zrušit nějakou **službu**.

Lenka ŠUMOVÁ, moderátorka:

Ministerstvo teď pilotně testuje na více než 30 ústavech proměnu poskytované péče. Do komunitního bydlení by se měla přestěhovat zhruba tisícovka postižených lidí.

Název: Postižení v ústavech bez příspěvku na dopravu
Zdroj: Právo
Datum: 28.01.2012
Str.: 3
Číslo: 24
Rubrika: Zpravodajství
Autor: (orh); Jakub Svoboda
Odkaz: <http://pravo.novinky.cz/>
Zkratka zdroje: DCPR

Klíčová slova: sociální (3), ústavech (2), péče (2), ústav (2), sociálních (2), ústavu (2), ústavů

Postižení v ústavech bez příspěvku na dopravu

Invalidé, kteří žijí v **ústavech sociální péče**, nemají od ledna nárok na čtyřistakorunový měsíční příspěvek na mobilitu.

Některým lidem s nejtěžším tělesným postižením tak hrozí, že si nebudou moci vyjet mimo **ústav** a budou v něm izolováni od běžného společenského života.

Vyplývá to ze schválené **sociální** reformy ministra práce a **sociálních** věcí Jaromíra Drábka (TOP 09), která začala platit od ledna.

Pro klienty **ústavů** to znamená, že si budou muset platit cesty k lékaři nebo za kulturou ze svého.

"Samozřejmě že je to pro každého klienta poměrně velká překážka. Nabízíme jim takzvané fakultativní služby, to znamená dopravu za úhradu automobilem našeho domova," sdělila Právu Jana Zadražilová, ředitelka Domova důchodců v Dobré Vodě u Českých Budějovic.

"V případě že by si nemohli dovolit cestu zaplatit, budeme muset jednat s příbuznými, zda by jim náklady na cesty neuhradili nebo je nepřevzali sami. Je to pro nás poměrně velká komplikace a nepřijde mi toto rozhodnutí státu vhodné," dodala Zadražilová.

Občané třetí kategorie?

To může například hrozit všem 170 lidem ze zařízení v Hrabyni na Ostravsku. "Otevřu si balkónovky a budu se dívat po krajině, protože z důchodu mi zbyde kapesné, to stačí tak tak na doplatky na léky a na dopravu už mi nezbyde. Připadám si jako občan třetí kategorie," postěžoval si před několika dny České televizi jeden z klientů tohoto **ústavu** Jaromír Suchý.

V Hrabyni žije již 11 let. Na vozíku skončil poté, co spadl z výšky a přerušil si míchu. Zatímco ještě loni ho stát podpořil 6,5 tisíce Kč, aby se mohl dopravit k lékaři, za kulturou, na nákupy nebo za přáteli, od ledna nemá nárok ani na korunu.

Ředitel zařízení v Hrabyni Vladimír Plaček novinářům potvrdil, že se **ústav** snaží svým klientům nabízet maximum služeb a mnoho zdravotnických služeb zajišťuje přímo v místě, za některými vyšetřeními a dalšími službami byli ale lidé zvyklí jezdit i do Opavy nebo Ostravy.

Ministerstvo práce a **sociálních** věcí (MPSV) se brání, že při přípravě novely prý jen vyhovělo návrhu Národní rady osob se zdravotním postižením (NRZP). Podle zástupců vozíčkářů však ministerstvo jen překrucuje fakta.

Smutný kompromis

Podle mluvčí MPSV Viktorie Plívové ministerstvo navrhovalo, aby nárok na příspěvek na mobilitu měli všichni, jejichž příjem je nižší než zhruba 20 000 Kč čistého měsíčně.

"Tedy tak, aby příspěvek náležel těm handicapovaným, kteří sami nemají dostatečné příjmy pro zajištění dopravy z vlastních prostředků. S tímto návrhem – tedy příjmovým omezením – ale nesouhlasila NRZP a požadovala jeho vypuštění s tím, že příspěvek nebude přiznáván osobám, které jsou v pobytových zařízeních," uvedla Plívová.

"Je velmi falešné od ministerstva práce, když tvrdí, že jsme souhlasili s tím, aby příspěvek na mobilitu nebyl přiznáván osobám žijícím v **ústavech sociální péče**," reagoval šéf NRZP Václav Krása.

Ministerstvo podle něj navrhlo, aby obyvatelé ústavních zařízení neměli nárok na kapesné, které jim musí zbýt z jejich důchodu ve výši 15 %, a trvalo na tom. "Proti tomu jsme se zásadně ohradili, že to vůbec nepřipadá v úvahu, protože většina osob v ústavních zařízeních si za kapesné doplácí především léky a zdravotnické prostředky," uvedl Krása.

Při jednání o příspěvku na mobilitu ministerstvo podle něj dále požadovalo, že na tento příspěvek bude mít nárok každý držitel průkazu ZTP nebo ZTP/P s tím, že by byla pouze minimální částka asi na úrovni 200 korun měsíčně.

"Při tomto dohadování, kdy my jsme především zpochybňovali nárok na tento příspěvek u osob neslyšících, které mohou bez problémů používat veřejné dopravní prostředky, kde mají slevu, nakonec jsme se dostali i k členům ústavních zařízení," pokračoval Krása.

MPSV argumentovalo i tím, že například v domech pro seniory často pobírají tehdejší příspěvek na provoz motorového vozidla především lidé, kteří celý rok nikam nejezdí a peníze tak využívají jejich děti či vnuci.

"Je pravda, že tomuto argumentu se dalo velmi těžko oponovat, protože sami jsme měli informace, že se tak často děje. Proto jsme nakonec toto ustanovení nezpochybnili, nehledě na to, že pro nás bylo zásadní věcí zachování kapesného," vysvětlil Krása.

Kapesné mi stačí tak tak na doplatky na léky Jaromír Suchý, klient **ústavu**

Název: Špatná ekonomická situace rodin žene do ústavů stále více dětí

Zdroj: CT24.cz

Datum: 29.01.2012

Rubrika: ct24.cz

Odkaz: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/162432-spatna-ekonomicka-situace-rodin-zene-do-ustavu-stale-vice-deti/>

Zkratka zdroje: YD24

Klíčová slova: péči (2), ústavů, sociální

Špatná ekonomická situace rodin žene do ústavů stále více dětí

Liberec - Stále více dětí míří v souvislosti s horšící se ekonomickou situací svých rodin do **ústavů**. Pěstouni nebo Klokánky je dokonce musejí odmítat. Shodli se na tom účastníci pravidelného setkání pěstounských rodin z Libereckého kraje. - "Je čím dál víc dětí, které potřebují pomoc. Je to smutné. A to ještě musíme spoustu dětiček v Klokánku odmítat, protože máme pořád plno," potvrdila Jindra

Tokárová ze Smržovky na Jablonecku, která se pěstounské péči věnuje už čtvrt století. Kromě tří vlastních dětí jich s manželem přijala dalších 17 a zařízením pro okamžitou pomoc Klokánek, který provozují sedmým rokem, jich prošlo už 58. Peníze, které je možné na děti v pěstounské péči získat, podle Tokárové často nestačí a pěstoun musí přidávat ze svého. Hovoří se proto o možnosti, že by se o děti starali profesionální pěstouni. Tokárová se ale obává, že by se pak z pěstounství stal jen kšeft. Obavy podle ní v současné době mají hlavně lidé, kteří se starají o vlastní vnoučata. Připravovaná sociální reforma totiž počítá s tím, že dědové a babičky mají k vnoučatům vyživovací povinnost, takže jim odměna nenáleží. Obavy z toho má i Ludvika Turková z Nového Boru na Českolipsku. Ta se stará o čtyři vnoučata ve věku od pěti do 16 let, o které jejich matka ztratila zájem. "Kdyby nám to sebrali, přijdeme o 12, 13 tisíc. To bude hodně znát. Těžko to pak utáhneme," řekla žena, která navíc splácí hypotéku a nejstaršímu vnukovi financuje vzdělání.

Název: Zdravotně postižení najdou domov v Boru
Zdroj: Českolipský deník
Datum: 30.01.2012
Str.: 1
Číslo: 25
Rubrika: Titulní strana
Autor: (pok)
Odkaz: <http://www.ceskolipsky.denik.cz/>
Zkratka zdroje: VLSC

Klíčová slova: sociálních (2), transformace, služeb

Zdravotně postižení najdou domov v Boru

Nový Bor – Stěhování do Nového Boru čeká jednadvacet obyvatelek z Domu pro osoby se zdravotním postižením v Mařenicích. Ty nejdéle do dvou let vymění ústavní bydlení za takové, které se maximálně blíží rodinnému životu. Z rozhodnutí novoborských zastupitelů, kteří podpořili myšlenku transformace sociálních služeb z pera ministerstva práce a sociálních věcí, by měli handicapovaní najít nový domov v blízkosti stadionu a městského divadla. V těchto lokalitách by měly vyrůst objekty pro devět a dvanáct klientek. "Vůči handicapovaným má naše společnost velký dluh. V dobách komunismu byli postižení lidé odsouváni do ústavů na odlehlá místa, aby o nich zdravá populace příliš nevěděla," podotkl zastupitel Otakar Válek.

Stavba objektů pro postižené pomůže i lidem v Novém Boru, neboť podpoří vznik nových pracovních míst.

Název: Když Drábek odměňuje za demolici sociálního systému
Zdroj: Ceskamedia.cz
Datum: 30.01.2012
Rubrika: Společnost-Tribuna
Autor: Jiří Hrebenar
Odkaz: <http://www.ceskamedia.cz/article.html?id=422397>
Zkratka zdroje: YDCM

Klíčová slova: sociální (4), sociálních (3), péče (3), sociálního (2), ústavu (2), ústavů

Když Drábek odměňuje za demolici sociálního systému

<http://www.ceskamedia.cz/article.html?id=422397>

Název: Rodiče nemají peníze. Proto odkládají děti do ústavů
Zdroj: Mladá fronta Dnes
Datum: 31.01.2012
Str.: 3
Číslo: 26
Rubrika: Kraj Liberecký
Autor: (ČTK)
Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp>
Zkratka zdroje: DCMF

Klíčová slova: péči (4), ústavů, sociální, Ústav, ústavu
Rodiče nemají peníze. Proto odkládají děti do ústavů

LIBERECKÝ KRAJ Stále více dětí v souvislosti s horšící se ekonomickou situací svých rodin míří do ústavů.

Pěstouni nebo Klokánky je dokonce musejí odmítat. Shodli se na tom účastníci pravidelného setkání pěstounských rodin z Libereckého kraje, které se konalo v Liberci.

Nadace, která desátý ročník setkání pořádala, na akci rozeslala v Libereckém kraji asi dvě stě třicet pozvánek, což zhruba odpovídá počtu pěstounských rodin v regionu. Účast potvrdilo asi dvě stě z nich. "Je čím dál víc dětí, které potřebují pomoc. Je to smutné. A to ještě musíme spoustu dětí v Klokánku odmítat, protože máme pořád plno," potvrdila Jindra Tokárová ze Smržovky, která se pěstounské péči věnuje už čtvrt století. Kromě tří vlastních dětí jich s manželem přijala dalších sedmáct a zařízením pro okamžitou pomoc Klokánek, který provozují sedmým rokem, jich prošlo už osmapadesát. Peníze, které je možné na děti v pěstounské péči získat, podle Tokárové často nestačí a pěstoun musí přidávat ze svého.

"Já mám výplatu, manžel má výplatu a veškeré naše peníze jdou do dětí, které máme v pěstounské péči. Neušetríme ani korunu, protože všechno investujeme do nich," dodala.

"Jen aby se z pěstounství nestal kšeft"

Hovoří se o možnosti, že by se o děti starali profesionální pěstouni. Tokárová se ale obává, že by se pak z pěstounství stal jen kšeft. Obavy podle ní v současné době mají hlavně lidé, kteří se starají o vlastní vnoučata.

Připravovaná sociální reforma totiž počítá s tím, že dědové a babičky mají k vnoučatům vyživovací povinnost, takže jim odměna nenáleží. Obavy z toho má i Ludvíka Turková z Nového Boru. Ta se stará o čtyři vnoučata ve věku od pěti do šestnácti let, o které jejich matka ztratila zájem. "Kdyby nám to sebrali, přijdeme o dvanáct, třináct tisíc. To bude hodně znát. Těžko to pak utáhneme," konstatovala žena, která navíc splácí hypotéku a nejstaršímu vnukovi platí vzdělání. Řada pěstounů také potvrzuje, že biologičtí rodiče přestanou své potomky navštěvovat brzy poté, kdy zjistí, že v pěstounské rodině vše funguje.

Lenku Šourkovou z Velkých Hamrů na Jablonecku zaskočilo i to, v jak špatném stavu se děti k pěstounům dostávají.

"Dostala jsem děti v zoufalém stavu. Nic neumějí"

"Děti nemají základní hygienické potřeby, nezvládají nic, neumějí kousat, samy se najíst a napít, ač jim do posudku píšou, že všechno umějí. Já jsem dostala děti v zoufalém stavu," popisovala žena, která se pěstounství věnuje i díky tomu, že se její matka stejným způsobem starala o vnuka. "Vlastně jsem ho vychovávala s ní, a tak jsem k tomu přišla," dodala Šourková. Dnes má v péči tři děti ve věku od sedmi do osmi let, když je převzala, byly jim dva a tři roky.

Foto: Ústav Děti na nové rodiče čekají v kojeneckém ústavu

Název: Speciální vzdělávání je rodinné stříbro
Zdroj: Haló noviny
Datum: 31.01.2012
Str.: 2
Číslo: 26
Rubrika: Z domova
Autor: (jad)
Odkaz: <http://www.halonoviny.cz/>
Zkratka zdroje: DCHA

Klíčová slova: sociální (3), sociálnímu, transformací, služby, sociálního
Speciální vzdělávání je rodinné stříbro

Strategii boje proti **sociálnímu** vyloučení na období 2012-2015, která počítá s **transformací** praktických škol, odmítají speciální pedagogové, politici i veřejnost.

Jednoznačně to zaznělo na včerejším semináři, který ve sněmovně organizovali členky školského výboru Ivana Levá (KSČM), Vlasta Bohdalová (ČSSD), Dagmar Navrátilová (VV), Jaroslava Wenigerová (ODS) a europoslanec Jaromír Kohlíček (KSČM). Strategii vypracovala Agentura pro **sociální** začleňování. Její ředitel Martin Šimáček i vládní zmocněnkyně pro lidská práva Monika Šimůnková si od odborníků z praxe vyslechli za předložený materiál tvrdou kritiku. Většina diskutujících se shodla na tom, že navrhované rušení praktických škol je »nesmyslný návrh« či »nepochopení situace«. Ředitelka speciální školy z Ostravska dokonce nabídla svůj měsíční plat tomu z autorů strategie, který bude alespoň jeden měsíc pracovat v této škole. Další z diskutujících poukázal na skutečnost, že daleko větší procento dětí, které navštěvují praktické školy, dokončí střední vzdělání a zařadí se do společnosti. Pokud jsou ale tyto děti nuceny chodit do běžných škol, většinou končí v nižších ročnících a dále již nepokračují. »Náš systém speciálního vzdělávání je rodinné stříbro, které bychom si měli chránit,« prohlásil. To potvrdil i předseda Asociace speciálních pedagogů Jiří Pilař. »V Portugalsku je více než 30 % lidí negramotných, ve Velké Británii více než 15 %, u nás to je více než jedno procento. Náš systém není špatný, je třeba ho napravit, rozhodně ale ne tím, že budeme rušit praktické školy,« uvedl.

Rušíme systém, který nám závidí v celé Evropě

Proti strategii se vyslovili i přítomní poslanci. »Jsou tam věci, se kterými se dá souhlasit, ale jsou tam i věci velmi problematické,« uvedla Marta Semelová (KSČM). Souhlasí např. s tím, že je třeba stavět na vzdělávání a práci. Těžko se však podle ní mohou řešit jednotlivé úkoly strategie, když na to nejsou finance. »Pokud se ve státním rozpočtu zkrátily peníze na **sociální** oblast, na terénní a **sociální služby**, tak potom je těžko tuto situaci nějakým způsobem řešit,« uvedla poslankyně. Rozumí prý důrazu, který je ve strategii kladen na předškolní vzdělávání, nemůže ale souhlasit s tím, aby to některé děti měly povinné a jiné nikoli. »Bude to přispívat k eskalaci **sociálního** napětí v těchto místech,« řekla. Zásadně také odmítá návrh na rušení speciálních a praktických škol. »Tyto školy mají své opodstatnění, nelze rušit něco, co je funkční, co perfektně funguje, co se k nám chodí učit z ciziny. Tyto děti jsou mnohem lépe připraveny pro integraci do společnosti, než kdyby byly hozeny do běžné školy, kde nemají vytvořeny odpovídající podmínky a kde se jim učitelé nemohou věnovat tak, jako ve speciálních školách,« uvedla Semelová.

Strategie nic nenapraví ani podle Vlasty Bohdalové. Navíc, jak uvedla, jde »mimo současnou i připravovanou

legislativu«. Důležitost speciálního přístupu k dětem s problémy zdůraznil také europoslanec Jaromír Kohlíček. Podotkl, že žáci praktických škol pokračují na dvouletých učebních oborech, kde dosahují výborné výsledky. »Máme vypracovaný systém, který nám závidí v celé Evropě. Jestli chcete tohle zrušit, tak to je na kriminál,« podotkl Kohlíček.

Název: Klienti najdou svůj Ledovec nově na Lochotíně
Zdroj: Mladá fronta Dnes
Datum: 31.01.2012
Str.: 2
Číslo: 26
Rubrika: Kraj Plzeňský
Autor: Jitka Šrámková
Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp>
Zkratka zdroje: DCMF

Klíčová slova: chráněného (3), bydlení (3)

Klienti najdou svůj Ledovec nově na Lochotíně

Poblíž plzeňské fakultní nemocnice se vše připravuje na otevření centra služeb pro lidi s duševním onemocněním

PLZEŇ, LEDCE Nové centrum služeb pro lidi s duševním onemocněním dokončuje ve vilové čtvrti nad lékařskou fakultou v Plzni v občanské sdružení Ledovec. Na Lochotín se přesune činnost Poradenského centra Ledovec, které dosud sídlilo v Mozartově ulici v Plzni, kde fungovalo v poměrně stísněných prostorách.

"V novém poradenském centru v ulici Karoliny Světlé budou kanceláře sociálního poradenství a sociální rehabilitace, kde naši sociální terapeuti poskytují klientům rady i psychosociální podporu, bude tu i svíčkařská dílna. Denní stacionář bude stále v Ledcích," vysvětluje projektový manažer Ledovce Petr Moravec. Kancelář zde bude mít i tým **chráněného bydlení**, bude tu probíhat činnost terapeutických skupin.

"Naskytla se nám možnost lepších prostor, navíc s dlouhodobou perspektivou. Výhodou je klidné prostředí i blízkost nemocnice," zdůrazňuje Moravec.

Na rekonstrukci soukromé vily, kterou získal Ledovec do dlouhodobého pronájmu, poskytl půl milionu korun Plzeňský Prazdroj. "Dvěma sty tisíci nás podpořilo město, 62 tisíc jsme získali z veřejné sbírky, zbytek do milionu korun tvoří tržby za naše výrobky a dary soukromých osob i firem," konstatuje Petr Moravec. Podle něj bude centrum v nových prostorách fungovat do měsíce. "Získali jsme dlouhodobý pronájem od soukromé osoby zatím na 13 let s příslibem dalšího prodloužení."

Se zařazením do společnosti pomáhá Ledovec ročně zhruba 70 klientům, k tomu se musí připočítat 300 kontaktů v oblasti poradenství, službu **chráněného bydlení** poskytuje přibližně 25 lidem.

Ledovec poskytuje psychosociální podporu lidem především s duševním onemocněním, kromě nabídky **chráněného bydlení** a konzultací v poradenském centru nabízí aktivity v terapeutických dílnách, vzdělávací kurzy, podpůrné skupiny i aktivity pro volný čas, v Plzni a okolí mohou terapeuti přijet podpořit klienta i k němu domů.

Foto: Vítejte na nové adrese Pomoc i radu svým klientům budou lidé z občanského sdružení Ledovec poskytovat již brzy v tomto domě v ulici Karoliny Světlé.

Foto: Jiří Bervida, MF DNES

Mutace - Mladá fronta DNES - plzeňský kraj

Název: Málo vítězů, spousta poražených
Zdroj: Právo
Datum: 31.01.2012
Str.: 6
Číslo: 26
Rubrika: Publicistika

Autor: Lukáš Jelínek
Odkaz: <http://pravo.novinky.cz/>
Zkratka zdroje: DCPR

Klíčová slova: sociální (3), sociálních (3), sociálně (2), služeb, transformací, transformace, službě

Málo vítězů, spousta poražených

Stydnou mi je připomínat starou pravdu, podle níž o úrovni společnosti nejlépe vypovídá, jak se dokáže postarat o své nejslabší členy.

A marná sláva, v evropském kulturním prostředí jsme zvyklí na nepominutelnou roli státu reprezentovaného vládou.

Ta česká je plná konzervativců, tak se aspoň sama definuje většina ministrů. Hlava proto nechytá jejich náklonnost ke štěpení zdejší populace na úspěšné jedince s ostrými lokty na straně jedné a na každou korunu obracející seniory, zdravotně postižené a **sociálně** strádající na straně druhé.

Penzisté přišli s novým rokem o státem garantované slevy jízdného. Více zaplatí za pobyt v nemocnici, za vyšší DPH, náklady na bydlení, růst cen energií... Coby nejčastější uživatelé veřejných **služeb**, které poskytuje Česká pošta, budou nepříjemně dotčeni její **transformací**.

Důchody jsou valorizovány prachbídne a představa, že skončí jako břímě na bedrech dětí a vnuků, mnohým seniorům nahání vrásky. Médii nedávno proběhla zpráva, že **sociální** situace pražských penzistů se odráží na vzestupu jejich podílu při drobných krádežích v obchodech.

Zdravotně postižení se již měsíce vzpírají novinkám přicházejícím z ministerstva práce a **sociálních** věcí. Vlnu obav vzedmula **transformace** ústavů **sociální** péče. Zdaleka ne všichni jejich klienti jsou štěstím bez sebe z avizovaného začlenění do většinové společnosti.

Co ale naplat, šetřit je prý nutné a vydělávat logické. Mimochodem, nikoho asi nepřekvapí, že řada **sociálních** či kojeneckých ústavů (i ty mají být rušeny) stojí na lukrativních pozemcích. **Sociální** reformy Nečasovy vlády se zaklínají adresností a efektivitou. Jak by ne. Spoustu příjemců **sociálních** dávek bezesporu odradí. Každý, kdo má ze zákona nárok na nějaký příspěvek od státu, jistě dvakrát zváží, zda podstupovat povinné administrativní úkony, žadonit, prokazovat, doprošovat se. Leckdo dá přednost lidské důstojnosti i za tu cenu, že na tom bude trátit.

Státní pokladna si oddechne. Mazaně nastavené kohoutky, které regulují tok peněz na mandatorní výdaje, veřejným rozpočtům uleví. Je to pohodlnější než ucpávat a spravovat korupční díry v pomyslném potrubí nebo aplikovat nesmlouvavý zákon o státní **službě**.

Pouze se bojím, jestli to ODS, TOP 09 a Věci veřejné nepřehánějí s ideologickými zkratkami. Evidentně dospěly k názoru, že staří, **sociálně** hendikepovaní nebo dlouhodobě nemocní, například ti s roztroušenou sklerózou, jejichž léčba se údajně nevyplácí, pravici – na rozdíl od mladých, zdravých a úspěšných – nevolí. Ta proto nad nimi může mávnout rukou.

Leč nemoci nechodí po horách, ale po lidech, mládí, zvláště se školným v zádech, rychle uteče a seniorskému věku se nevyhne nikdo. Ani s tím úspěchem to není v časech krize zrovna žhavé. Stoprocentně za vodou jsou jen špičkoví manažeři velkých firem (jejich platy dále rostou), šéfka premiérova sekretariátu Nagyová, dvacet stejně dobře odměňovaných zaměstnanců Úřadu vlády a možná pár dalších elitních byrokratů s partajním krytím.

Obávám se však, že tento elektorát konzervativní koalici trn z paty v příštích volbách nevytrhne.

Foto:

O autorovi: Lukáš Jelínek (Autor je politolog)